

8. Робови нам господаре, нена никога да избави из руку њиховијех.
9. Са страхом за живот свој од мача у пустињи доносимо себи хљеб.
10. Ковца нам попрече као пећ од жу-те глади.
11. Срамоте жене на Сиону и дјевојке по градовима Јудинијем.
12. Кнезове вјешају својим рукама, не поштују лица старачкога.
13. Младиће узимају под жрвње, и дјена падају под дрвима.
14. Стараци нема више на вратима, ни младића на плећу.
15. Неста радости срцу нашему, игра наша претвори се у жалост.

КЊИГА ПРОРОКА ЈЕЗЕКИЈА.

ГЛАВА 1.

1. Године тридесете, мјесеца четвртога, петог дана, кад бијаш међу робљем на ријечи Хевару, отворише се небеса, и видјех утваре Божје.
2. Стога дана тога мјесеца, пете године од како се зароби цар Јоаким,
3. Дође ријеч Господња Језекију си-ну Вузијеву, шешетнику, у земљи Халдејској на ријечи Хевару, и ондје дође рука Господња над њ.
4. И видјех, и гле, силам вјетар дола-жаше од сјевера, и велик облак и огњ који се разгоријеваше, и око њега свјет-лост, а испред огња као јака свјетлост;
5. Испред њега још као четири жи-вотиње, које на очи бијаху налик на човјека;
6. И у сваке бијаху четири лица, и четири крила, у сваке;
7. И ноге им бијаху праве, а у сто-палу бијаху им ноге као у телета; и свијенху као углађена мјед.
8. И руке им бијаху човјечије под крилима на четири стране, и лица им и крила бијаху на четири стране.
9. Састављена им бијаху крила једно го свака иђаше на према се.
10. А лице бијаше у све четири ли-це човјечије и лице лавово с десне стра-не, а с lijeве стране лице волујско и лице орлово у све четири.

подизаху се точкови према њима, јер дух животински бјеше у точковима.

21. Кад оне иђаху, иђаху и они; и кад оне стајаху, стајаху и они; и кад се оне подизаху од земље, подизаху се и они према њима, јер дух живо-тински бјеше у точковима.

22. А над главами животинама би-јаше као небо, по виђену као кристава, страшно, разасртро овог над главами њиховијем.

23. А под тијем небом бијаху им кри-ла пружена, једно према другом, а два крила сваког покриваху тијело.

24. И чујаш хучу крила њиховијех кад иђаху као да бјеше хуча велике воде, као глас свемогућета и као гра-ја у околу; и кад стајаху, спуштаху крила.

25. И кад ставши спуштаху крила, чујаше се глас овог из неба, које бија-ше над главами њиховијем.

26. И овог на оном небу што им бија-ше над главами, бијаше као пријесто, по виђену као камен сафир, и на при-јестолу бијаше по облику као човјек.

27. И видјех као јаку свјетлост, и у ној унутра као огњњ нвоколо, од бе-дара горе, а од бедара доље видјех као огњњ и свјетлост овог њега.

28. Као дуга у облаку кад је виша, таза на очи бијаше свјетлост у наоко-ло. То бијаше виђење славе Божје на очима; и кад видјех, падох на лице своје, и чух глас некога који говораше.

ГЛАВА 2.

И рече ми: сине човјечи, устави на ноге да говорим с тобом.

2. И уђе у ме дух кад ми проговори, и постави ме на ноге, и слушах онога који ми говораше.

3. И рече ми: сине човјечи, ја те ша-љем к синовима Израилевијем, к на-ше мене; они и они њихови бише ми невјерни до овога дана.

4. К синовима тврда образа и упорна срца шаљем те ја, па им речи: тако вели Господ;

5. И послушали или не послушали, јер су дом одметнички, нека знају да је пророк био међу њима.

6. И ти, сине човјечи, не бој их се ништи се бој њиховијех ријечи, што су својета, и говори им и речи им: тако

ти упорни и као трње и живиш међу скорпијама; не бој се њиховијех ри-јечи и не плаши се од њих, што су дом одметнички.

7. Нето им кажи ријечи моје, послу-шали или не послушали, јер су од-метници.

8. Али ти, сине човјечи, слушај што ћу ти казати, не буди непокоран као тај дом непокорни; отвори уста, и по-једи што ћу ти дати.

9. И погледах, а то рука пружена мени, и гле, у ној савијена књига.

10. И разви је преда мном, и бјеше исписана кнутра и споља, и бјеше у ној написан плач и нарицање и јаох.

ГЛАВА 3.

И рече ми: сине човјечи, поједи што је пред тобом, поједи ову књигу, па иди, говори дому Израилеву.

2. И отвориш уста, и заложу ме оном књигом.

3. И рече ми: сине човјечи, нахра-ни трбух свој, и цријена своја напу-ни овом књигом коју ти дадох. И по-једоћ је, и бјеше ми у устима савта као мед.

4. За тијем рече ми: сине човјечи, иди к дому Израилеву, и говори им моје ријечи.

5. Јер се не шаљеш к народу непо-зната језика и неразумљива говора, не-го к дому Израилеву;

6. Не к многим народима непозната језика и неразумљива говора, којима ријечи не би разумио; к њима да те пошаљем, послушалак би те.

7. Али дом Израилев не ће те послу-шати, јер не ће мене да послушају; јер је сав дом Израилев тврда образа и упорна срца.

8. Ево дадох теби образ тврда према њихову образу, и чело тврдо према њи-хову чело.

9. Као камен дјеланат, тврђе од сти-јене дадох ти чело; не бој их се, ни-ти се плаши од њих, за то што су дом одметнички.

10. По том рече ми: сине човјечи, све ријечи моје што ћу ти говорити примај у срце своје и слушај ушима својим.

11. Иди к роблу, к синовима народа својета, и говори им и речи им: тако

вели Господ Господ; послушали или не послушали.

12. Тада подиже ме дух, и чух за собом глас гдје се силно разлеже: благословена слава Господња с мјеста Бетова.

13. И дупу крпала ондјех животиња, која удараху једно о друго, и праску токова према њима, глас који се силно разлијегаше.

14. И дух ме подиже и однесе, и гдѣх жалостан од срдње у духу свом; али рука Господња силна бреше нада мном.

15. И добох к робљу у Телавив, које становаше на ријечи Хевару, и сједох гдје они сједаху, и сједех ондје међу њима седам дана чудећи се.

16. А послаци седам дана дође ми ријеч Господња говорећи:

17. Сине човјечи, поставих те стражем дому Израљеву, да слушаш ријечи из мојих уста и опоминеш их од мене.

18. Кад речем безбожнику: погинућеш, а ти га не опоменеш и не проговораш му да би одвратио безбожника од безбожнoga пута његова, да би га случајно у животу, онај ће безбожник погинути са својега безаконја; али њу крв његову исвати из твојих руку.

19. А кад ти опоменеш безбожника, а он се не врати од безбожности своје и са злога пута својега, он ће погинути с безаконја својега, а ти ћеш сачувати душу своју.

20. Ако ли се праведне одврати од правде своје, и стане чинити безаконје, и ја му подметнем на што ће се спотаћи, те погине, а ти га не опомену, он ће погинути са свога грјеха, и неће се поменути праведна дјела његова што је чинио, али њу крв његову исвати из твоје руке.

21. Ако ли ти опоменеш праведника да не грјешити праведник, и он престане грјешити, он ће живјети, јер прами опомену, и ти ћеш сачувати душу своју.

22. И дође ондје нада ме рука Господња, и рече ми: устани, изиђи у поље, и ондје ћу говорити с тобом.

23. И уставши отидох у поље, а гле, слава Господња стајаше ондје као сла-

ва коју видјех на ријечи Хевару, и падох на лице своје.

24. И уђе у ме дух, и постави ме на ноге; и проговори са мном и рече ми: иди, затвори се у кућу своју.

25. Јер, сине човјечи, ево, метнуће на те ушце, и свезаће те њима, и не ћеш изазнати међу њих.

26. И ја ћу учинити да ти се језик придијели за глас, те ћеш ондјемјети, и не ћеш их карати, јер су дом одметнички.

27. Али кад ти проговорим, отворићу ти уста, и казаћеш им: овако вели Господ Господ; ко ће слушати, нека слуша, а ко не ће слушати, нека не слуша; јер су дом одметнички.

ГЛАВА 4.

А ти, сине човјечи, узми опеку, и метни је преда се, и изрежи на њој град Јерусалим.

2. И постави ово њега ограду, и начини куле према њему, и ископај ово њега опкол, и постави војску око њега, и намјести убојне справе око њега.

3. По том узми тавнику гвоздену, и метни је као гвозден зид између себе и града, и окрени лице своје супрот њему, и он ће се опсјести, и ти ћеш га опсјести. То ће бити знак дому Израљеву.

4. По том лежи на лијеву страну Израљу, и метни на њу безаконје дома Израљева; колико дана узлежиш на њој толико ћеш носити њихово безаконје.

5. А ја ти дајем године безаконја њихова бројем дана, три ста и деведесет дана, и толико ћеш носити безаконје дома Израљева.

6. А кад их навршиш, онда лежи на десну страну своју, и носи безаконје дома Јудина четрдесет дана; по један дан дајем ти за годину.

7. И окрени лице своје према опколеном Јерусалиму заглавиши мишицу своју, и пророчи против њега.

8. И ево везају те ушцама да се не преврнеш с једне стране на другу докле не навршиш дане опсаде своје.

9. И узми шеннице и јечма и обоба лећа и проса и крушника, и сасни све у један суд, и начини од тога себи хљеба према броју дана у које ћеш лежа

ти на својој страни, три стогине и десет дана јешћеш га.

10. И јела твојега што ћеш јести нека буде мјером двадесет сикала на дан; на рокове једи га.

11. И воду пиј мјером, по шестину ина, пиј на рокове.

12. А хљеб пријесан јечмен једи, исдекав га на кадлу човјечијем на њиховим очима.

13. И рече Господ: тако ће јести синови Израљевци хљеб свој нечист међу народима у које ћу их разангати.

14. Тада рекох: ах Госпoде Госпoде, где, душа се моја није осквернила, јер од Астивска својега до сада нијесам јео мршница ни што би зверка раздрва, нити је ушло у уста моја месо нечисто.

15. А он ми рече: види, дајем ти гоњењу балегу мјесто човјечијега кала, да на њој испечеш себи хљеб.

16. За тим рече ми: сине човјечи, ево ја ћу сломоти погнору у хљебу у Јерусалиму, те ће јести хљеб на мјеру и у бризи, и воду ће пити на мјеру и у чулу.

17. Јер ће им нестати хљеба и воде да ће се чуђити међу собом и засушити ће се од безаконја својега.

ГЛАВА 5.

По том, сине човјечи, узми нож општар, бривачку узми, и пусти је по глави својој и по бради својој, па узми мјерила и раздјели.

2. Трећину сажези огњем усред града, кад се наврше дани опсаде, а другу трећину узми и испијечи мачем око њега, а осталу трећину разметни у вјетар, и ја ћу извући мач за њима.

3. Али узми мало, и завези у скут свој.

4. И од тога још узми и баци у отањ и сажези огњем; одакле ће изаћи отањ на сав дом Израљев.

5. Овако вели Господ Господ: ово је Јерусалим који поставих усред народа и опколч га земљама.

6. Али промијени законе моје на безаконје њега него народи, и уредбе моје већма него земље што су око њега, јер одбацише моје законе, и не ходише по мојим уредбама.

7. За то овако вели Господ Господ:

што постасте гори од народа који су око вас, не ходисте по мојим уредбама и не извршишасте мојих закона, па ни по уредбама народа који су око вас не чинисте.

8. За то овако вели Господ Господ: ево и мене на те, и извршићу усред тебе судове на виду народама;

9. И учинићу ти што још нијесам учинио нити ћу више учинити за све гадове твоје.

10. За то они ће јести синове усред тебе, и синови ће јести оце своје, и извршићу на теби судове и расдићу сав остатак твој у све вјетрове.

11. За то, тако ја жив био, вели Господ Господ, што си осквернио моју светицу свакојаким нечистотала својим и свакојаким гадовима својим, за то ћу и ја тебе потрги, и не ће око моје залити, нити ћу се смилovati.

12. Трећина ће твоја помрјети од помора, и од глади ће изгинути усред тебе, а друга ће трећина пасти од мача око тебе, а трећину ћу расијати у све вјетрове, и извући ћу мач за њима.

13. И тако ће се извршити гњев мој и намирну јарост своју на њима и задовољићу се, и они ће познати да сам ја Господ говорио у ревности својој кад изврши гњев свој на њима.

14. И учинићу од тебе пустош и руг међу народима који су око тебе пре свазим који пролази.

15. И бићеш руг и срамота и наук и чуло народима што су око тебе, кад извршиш судове на теби гњевом, ја-рошћу и љутијем карањем; ја Господ рекох;

16. Кад пустим на вас љуте стрјелце глади, које ће бити смртне, које ћу пусти да вас затрем, и кад глад навалим на вас и сломотим вам потпору у хљебу.

17. Кад пустим на вас глад и љуте звијери, које ће ти дједу изјести; и кад помор и врт проћу врота те, и кад пустим мач на те. Ја Господ рекох.

ГЛАВА 6.

Опет ми дође ријеч Господња говорећи:

2. Сине човјечи, окрени лице своје према горама Израљевцијем, и проговори против њих,

3. И реци: горе Израјлијеве, чујте ријеч Господа Господа, овако вели Господ Господ гората и хумовима, потоцима и долинама: ево ме, ја ћу пусти-ти на вас мач, и оборићу висине ваше.

4. И васи ће се олтари раскопати, и сучани ликови ваши изломити се, и поваљаћу побјегне ваше пред гадни-јем боговима вашим.

5. И побацићу мртва тјелеса синова Израјлијевих пред гадне богове њихове, и разметнућу кости ваше око ол-тара ваших.

6. Свуда гдје наставате градови ће се опустошити и висине ће опустјети, и олтари ће се ваши раскопати и опустјети, и гадни богови ваши изломити се и не ће их више бити, и сучани ликови ваши исјећи ће се, и дјела ће се ваша уништити.

7. И побјегни ће падати усред вас, и позваћете да сам ја Господ.

8. Али ћу вас оставити неколико ко-ји би устели од мача међу народима кад се расијете по земљама.

9. И који вас утеку, опоменуће се ме-не међу народима, гдје буду у ропству, како ми дођушаше срцем својим кур-варским, које одступи од мене, и очи-ма својим курварским, којима идоше за гаднијем боговима својим, и сами ће себи бити мрси за зла која чини-ше у свијем гадовима својим.

10. И познаће да сам ја Господ и да нијесам говорио усајда да ћу им учи-нити то зло.

11. Овако вели Господ Господ: пље-сни рукама и лупи ногом, и реци: јаох! ради свијех гаднијех зала дома Изра-јљева, јер ће пасти од мача, од глади и од помора.

12. Ко буде далеко, умријеће од по-мора; а ко буде близу, паће од мача; а ко остане и буде ошкљен, умријеће од глади; тако ћу навршити гњев свој на њима.

13. И познаћете да сам ја Господ кад буду побјегли њихови међу гадни-јем боговима њиховијем, око олтара и на свијем врховима горским и под сваки зеленијем дрветом и под сва-ким гранатјем храстом, свуда гдје су кадрили угоднијем мирисима свијем га-дњим боговима својим.

14. Јер ћу замахнути руком својом на вих, и обратићу земљу вихову у пу-стош гору од путине Дивлате по сви-јем становима њиховијем; и познаће да сам ја Господ.

ГЛАВА 7.

По том дође ми ријеч Господња гоно-рећи:

2. Синне човјечи, овако каже Господ крај на земљу Израјлијеву: крај, дође крај на четри стране земљи.

3. Дође ти крај, и пустићу гњев свој на те, и судићу ти по путовима тво-јим и обратићу на те све гадове твоје.

4. И око моје не ће те пожалити, ни-ти ћу се смиловати, него ћу путове тво-је обратити на те, и гадови ће твоји бити усред тебе, и познаћете да сам ја Господ.

5. Овако вели Господ Господ: зло, једно зло, ево иде.

6. Крај дође, крај дође, уста на те, ево дође.

7. Дође јутро теби, становнице земљ-ски, дође вријеме, приближи се дан, кад ће бити полом а не једна горска.

8. Свуда ћу одмах излити јарост своју на те, и навршићу гњев свој на теби, и судићу ти по твојим путовима, и обратићу на те све гадове твоје.

9. Не ће жалити око моје, нити ћу се смиловати, даћу ти по путовима тво-јим, и гадови ће твоји бити усред те-бе, и познаћете да сам ја Господ, који бије.

10. Ево дана, ево дође, јутро наст, процвате прут, поноситост напути.

11. Насиље нарасте прут безакља, нико не ће остати од њих ни од мно-штва њихова ни од буке њихове, нити ће бити нарицања за њима.

12. Дође вријеме, приције дан; ко купује нека се не радује, и ко продаје нека не жали, јер ће доћи гњев на све људство њихово.

13. Јер ко продаје, не ће опет доћи до онога што прода, ако и остане жив; јер утвара за све мноштво њихово не ће се вратити натраг, и нико се не ће окрјенити безакљем својим да сачува живот свој.

14. Затрубаше у трубе, и спремише сне; али нема никога да изађе у бој,

ГЛАВА 8.

Јер се гњев мој распадио на све људ-ство њихово.

15. На полу мач, а унутра помор и глад; ко буде у пољу, починуће од ма-ча; а ко буде у граду, бегне ће глад и помор прожариће.

16. А који их утеку, избавиће се и биће по гората као голубови из доли-на, сви ће уздасати, сваки за своје бе-закље.

17. Све ће руке калнучи и сва ће колена постати као вода.

18. И приписаће око себе крстијет, и држаћу их у понасти, и на сваком ће лицу бити стид, и све ће им главе бити ђелаве.

19. Сребро ће своје побациати по ули-цама, и злато ће њихово бити као не-чистота; сребро њихово и злато њи-хово не ће их моћи избавити у дан гњева Господњег; не ће наситити љу-де своје није ће напутити труба сво-јета, јер им је безакље њихово спо-тицање.

20. Јер славни намит свој обраташе на охолост, и начинише од њега ли-кове гадова својих, гнусобе своје; за то учини да им је нечистота.

21. И даћу га у руке иностранцима да га расграбе, и безакљимаца на земљи да је пљаче, и оскврњиће га.

22. И одвратићу лице своје од њих, и оскврњиће светињу моју, и ући ће у њу лупежи и оскврњиће је.

23. Начини верице, јер је земља пуча крвога суда, и град је пун насиља.

24. За то ћу довести на горе камењу варод, да наслајде куће њихове, и унићу охолост силнијех, и света мје-ста њихова оскврњиће се.

25. Иде погубао; они ће тражити ми-ра, али га не ће бити.

26. Невоља за некољом дозватиће, и глас за гласом стижаће; и они ће тра-жити утвару од пророка; закона ће нестати у свештеника и свјета у ста-раца.

27. Цар ће гужити, и кнезови ће се густ облак од вада.

12. Тада ми рече: видиш ли, синне чо-вјечи, шта чине старешине дома Израјлијевина у мраку снак у својој пис-мој клијети? Јер говоре: не види нас Господ, оставио је Господ ову земљу.

13. По том ми рече: још ћеш видјети већих гадова које они чине.

А шесте године, шестога мјесеца, де-за петог, кад сјећах у својој кући и старешине Јудине сјећаху преда мном, паде ондје на ме рука Господа Го-спода.

2. И видјех, а то облик на очи као отањ, од бедара му доље бјеше оган, а од бедара горе бјеше као свјетлост, као јака свјетлост.

3. И пружи као руку, и ухвати ме за косу на глави, и подиже ме дух међу небо и земљу, и однесе ме у Јеруса-лим у утвари Божјој на врата унутра-шња која гледају на север. Гдје стајаше идол од ревности, који дражи на ревност.

4. И гле, ондје бјеше слава Бога Израјлијева на очи као она што је видјех у пољу.

5. И рече ми: синне човјечи, подигни очи своје к северу. И подигох очи сво-је к северу, и гле, са сјевера на вра-тима олтарским бјаше онај идол од ревности на уласку.

6. По том ми рече: синне човјечи, видиш ли што ти раде? велике гадо-ве које ту чини дом Израјлијев да от-идем далеко од светиње своје? Али ћеш још видјети већих гадова.

7. И одведе ме на врата од тријема, и погледах, а то једна руна у виду.

8. А он ми рече: синне човјечи, про-копај овај ѕид. И прокопах ѕид, а то једна врата.

9. Тада ми рече: ући и види опаше гадове које чине ту.

10. И ушав видјех, и гле, свакојаве животиње што галижу и свакојаки га-дни скотови, и сви гадни ботови дома Израјлијева бјяху написани по ѕиду свуда у наоколо.

11. И пред њима стајаше седамдесет људи између старјешина дома Израј-љева с Јазанијом сином Сазановијем, који стајаше међу њима, сваки с кад-мионом својом у руци, и подизаше се густ облак од вада.

12. Тада ми рече: видиш ли, синне чо-вјечи, шта чине старешине дома Израјлијевина у мраку снак у својој пис-мој клијети? Јер говоре: не види нас Господ, оставио је Господ ову земљу.

13. По том ми рече: још ћеш видјети већих гадова које они чине.

14. И одведе ме на врата дома Господњег а која су са сјевера; и гле, жене сјеђаху и плаваху за Гамузом.

15. И рече ми: јеси ли видио, сине човјечи? још ћеш видјети већих гадова од тих.

16. И одведе ме у тријем унутрашњи дома Господњег; и гле, на уласку у цркву Господњу између тријева и олтара бјеше ово двадесет и пет људи окренутих леђима к цркви Господњој а лицем к истоку, и клањашу се сунцу према истоку.

17. Тада ми рече: јеси ли видио, сине човјечи? мало ли је дому људну што чине те гадове које чине овдје? него још валуните земљу насиља и окренуше се да ме драже; и ето држе грану пред носом својим.

18. За то ћу и ја учинити у гњеву, не ће жалити око моје, нити ћу се смиловати, и кад стану викали иза гласа у моје уши, не ћу их усмиштити.

ГЛАВА 9.

По том повика иза гласа, те чух, и рече: приступите који сте послани на град сваки с оружјем својим смртанијем у руци.

2. И гле, шест људи дође од високих врата, која гледају на сјевер, сви са својим оружјем смртанијем у руци, и међу њима бјеше један човек обучен у платно с оправом писарском уз бедрицу; и допавши стадоше код олтара мједенога.

3. А слава Бога Израјљева подиже се с херувима, на којима бјаше, на праг од дома, и видну човјека обученога у платно који имаше уз бедрицу оправу писарску.

4. И рече му Господ: прођи посред града, посред Јерусалима, и забележи бљеском чепа онијем људима који уздишу и који ридеју ради свијех гадова што се чине усред њега.

5. А другима рече и чух: прођите за њим по граду, и побјите, нека не жали око ваше нити се смиљугте;

6. Старце и младиће, и дјевојке и дјecu и жене побјите да се истрејебе; али на коме год буде знак, и њему не приступајте; и почните од моје светих. И почеше од старјешина што бјеху пред долом.

7. И рече им: освјетлите дом, и напуните тријемове побјенијех; идите. И изашавши стадоше убијати.

8. А кад убијаху и ја остах, падох на лице своје и повиках и рекох: још Господе Господе, ево ли ћеш затрти сав остатак Израјљев изливши гњев свој на Јерусалим?

9. А он ми рече: безаконье дома Израјљева и Јудина превелико је, и пуна је земља крви, и град је пут опачине; јер рекоше: Господ је оставио земљу, и Господ не види.

10. За то ни моје око не ће жалити, нити ћу се смиловати; пут њихов обратићу на главу њихову.

11. И гле, човјек обучени у платно, којењу уз бедрицу бјаше оправа писарска, јави говорећи: учинио сам како си ми заповједио.

ГЛАВА 10.

По том видјех, и гле, на небу које бјаше над главама херувима покрену се над њима као камен сјајан на очи као пријесто.

2. И проговори човјеку обученом у платно, и рече: уђи међу точкове под херувима, и узми пуне прегршти жеравце између херувима и разасли на град. И уђе на моје очи.

3. А херувими стајаху с десне стране до дома кад уђе човјек, и облак напуни унутрашњи тријем.

4. И слава Господња подиже се с херувима на праг од дома, и напуни се дом облака, а тријем се напуни свјетлости славе Господње.

5. И дупа крила у херувима чујаше се до спољашнега тријева као глас Бога свепогњена кад говори.

6. И кад заповједи човјеку обученом у платно говорећи: узми огња између точкова између херувима; он уђе и стаде код точкова.

7. И један херувим пружи руку своју између херувима к огњу који бјаше међу херувима, и узе и метну у прегршти обученом у платно, и он прики и изиде.

8. А виђаше се у херувима као рука човјечија под крилима.

9. И видјех, и гле, четири точака код херувима, по један точак код једнога

Фелатију сина Венајина, поглаваре народне.

2. И рече ми: сине човјечи, ова људи смилшају безаконье, и зло свјетую у том граду.

3. Говорећи: није близу; да градимо куће; овај је град лонад а ми месо.

4. За то пророкуј против њих, пророкуј, сине човјечи.

5. И паде на ме дух Господњи и рече ми: рече: овако вели Господ: доде Израјљев, тако говористе, и знам мисли срца вашег.

6. Многе побисте у том граду, и напунисте улице њихове побјенијех.

7. За то овако вели Господ Господ: које побисте и побацисте усред њега, они су месо, а он је лонад, а вас ћу извести из њега.

8. Божите се мача; мач ћу пустити на вас, говори Господ Господ.

9. И извешћу вас из њега, и даћу вас у руке туђинцима, и извршићу на вас судове.

10. Од мача ћете пасти, на међи Израјљевој судићу вам, и познаћете да сам ја Господ.

11. Овај град не ће вам бити лонад нити ћете ви бити у њему месо; на међи Израјљевој судићу вам.

12. И познаћете да сам ја Господ, јер по уредбама мојим не ходисте нити закона мојих извршавасте, него чинисте по законима тијех народа што су око вас.

13. А кад пророковах, умрије Фелатија син Венајин; тада падох на лице своје и повиках иза гласа и рекох: још Господе Господе! хоћеш ли да истрејибим остатак Израјљев?

14. А глас Господњи дође ми говорећи:

15. Сине човјечи, браћа су твоја, браћа твоја, родбина твоја и дом Израјљев вас колени, којима говористе Јерусалимљани: идите далеко од Господа, нама је дата земља у напљедство.

16. За то рече: овако вели Господ Господ: ако их и одгнах далеко међу народе, ако их и расијох по земљама, опет ћу их бити светиња за мало у земљама у које отидоше.

17. За то рече: овако вели Господ Господ: сабраћу вас из народа и по-

херувима, и точкови бјаху на очи као камен хрисолит.

10. И на очи бјаху сва четири точака једнака, и ево да је точак у точку.

11. Кад иђаху, иђаху сва четири, сви на своју страну, и идући не скретаху, него куда гледаше глава онамо иђаху и идући не скретаху.

12. А све ми тијело и леђа и руке и крила и точкови, сва четири точака њихова, бјаху пуна очију свуда у наоколо.

13. А точкови се зваху како чух: вода.

14. А четири лица имаше свака жемчуга: једно лице херувинско, друго лице човјечије и трње лице лавово и четврто лице орлово.

15. И подигоше се херувими у вис; то бјаху исте животиње које видјех на ријечи Хевару.

16. А кад иђаху херувима, иђаху и точкови уз њих, и кад херувими махашу крилима својим да се подигну од земље, точкови се не одмицаху од њих.

17. Кад се они устављаху, устављаху се и точкови; а кад се они подизаху, подизаху се и точкови; јер бјаше дух животињски у њима.

18. И слава Господња отиде изнад прага од дома, и стаде над херувима.

19. И херувими махнуши крилима подигоше се од земље преда мноштво лавова, и точкови према њима; и стадоше на источнијем вратима дома Господњег, и слава Бога Израјљева бјаше осто над њима.

20. То бјаху исте животиње које видјех под Богом Израјљевим на ријечи Хевару, и познах да су херувими.

21. Свака имаше четири лица и четири крила, и као рука човјечија бјеше им под крилима.

22. И лица им бјаху иста која видјех на ријечи Хевару; облак бјаху иста, исти бјаху; сваки иђаше право на прена се.

ГЛАВА 11.

Тада ме подиже дух, и однесе ме на источна врата дома Господњег, која гледају на исток, и гле, на вратима бјаше двадесет и пет људи, и међу њима видјех Јазанију сина Азурова и

купићу вас из земаља у које се расијаште, и даћу вам земљу Израилеву.

18. И кад дођу у њу, изолације из ње све гадове везине и све гнусобе невине.

19. И даћу им једно срце, и нов дух метнућу у њих, и извадићу из тијела њихова каменско срце и даћу им срце месно.

20. Да би ходили по мојим уредбама и држали моје законе и извршивали их; и биће ми народ, и ја ћу им бити Бог.

21. А којима срце иде по жељи гнусоба њихових и гадова њихових, њихов ћу пут обратити на њихову главу, говори Господ Господ.

22. По том махнуше херувими крилима својим, и токови отидоше према њима, и слава Бога Израилева бреше озго над њима.

23. И подиже се слава Господња из сред града, и стаде на гори која је с истока града.

24. А мене дух подиже и однесе у отвари духом Божијим у Халадејску робљу; и отвара коју видејех отида од мене.

25. И казах робљу све ријечи Господње што ми показа.

ГЛАВА 12.

Опет ми дође ријеч Господња говорећи:

2. Сине човјечи, усред дома одметничкога сједини, који има очи да види и не види, има уши да чује и не чује; јер су дом одметнички.

3. За то ти, сине човјечи, спреми што треба за сеобу, и сели се об дан на њихове очи; и исели се из својета мјеста на друго мјесто на њихове очи, не би ли видеједи, јер су дом одметнички.

4. И изнеси ствари своје као кад се ко сели об дан на њихове очи, а сам изиди у вече на њихове очи као они који се седе.

5. На њихове очи прокопај зид, и изнеси своје ствари.

6. На њихове очи дигни на рамена и изнеси по мрак, лице своје покриј да не видиш земље, јер те дадох да будеш знаг у дому Израилеву.

7. И учиниш тако како ми се запо-

вједи; ствари своје изнесох об дан као кад се сели; а у вече прокопах зид робљом; и по мрак изнесох на раменима носећи на њихове очи.

8. А у јутру дође ми ријеч Господња говорећи:

9. Сине човјечи, рече ли ти дом Израилев, дом одметнички: што радниш?

10. Реци им: овако вели Господ Господ: оно је време за кнџа који је у Јерусалиму и за сав дом Израилев што је ондаје.

11. Реци: ја сам вам знаг, како ја учиниш тако не им бити; преселиће се и отићи у ропство.

12. И кнџа који је међу њима носећи на раменима по мрак ће изаћи; они ће прокопати зид да изнесу; он ће покрити лице своје да не види земље оцига.

13. Али ћу му разалети мрежу своју и ухватиће се у замку моју, и одвешћу га у Вавилон, у земљу Халадејску, али је не ће видејети, а онда ће умријети.

14. И све који су око њега, помоћнике његове, и сву војску његову расијаћу у све вјетрове, и изући ћу мач за њима.

15. И познаће да сам ја Господ кад их расијем по народима и разаспем по земаљама.

16. А оставићу их неколико људи које помера да приповиједају све гадове своје међу народима у које отида; и познаће да сам ја Господ.

17. Опет ми дође ријеч Господња говорећи:

18. Сине човјечи, хљеб свој једи пре-зајући и воду своју пиј дркћући и бричћући се.

19. И реци народу земаљском: овако вели Господ Господ за становнике Јерусалимске, за земљу Израилеву: хљеб ње свој јести у бризи и воду ње своју пити препадајући се, јер ће земља опустјети и остати без свега што је у њој за безаконје свјех који живе у њој.

20. И градови у којима живе опустјеће, и земља ће бити пуста, и познаће те да сам ја Господ.

21. Опет ми дође ријеч Господња говорећи:

22. Сине човјечи, како је то прича у вас о земљи Израилевој што говори-

те: протежу се дани, и од отваре не ће бити ништа?

23. За то им реци: овако вели Господ Господ: узинућу ту причу и неће бити ништа.

24. Јер не ће више бити у дому Израилеву залудне отваре ни гатања којим се ласка.

25. Јер ћу ја Господ говорити, и што речећу због се; не ће се више одлађати, него за вањета времена, доме одметнички, рећи ћу ријеч и извршићу је, говори Господ Господ.

26. Опет ми дође ријеч Господња говорећи:

27. Сине човјечи, гле, дом Израилев говори: отвара коју теј види, до ње има много времена, и за далекно вријеме тај пророкује.

28. За то им реци: овако вели Господ Господ: не ће се више одлађати ни једна моја ријеч; ријеч коју речем због се, говори Господ Господ.

ГЛАВА 13.

Опет ми дође ријеч Господња говорећи:

2. Сине човјечи, пророкуј против пророка Израилевих који пророкују, и реци тијем који пророкују из свога срца: чуће ријеч Господњу.

3. Овако говори Господ Господ: тешко судијем пророцима који иду за својим духом а ништа нијесу видејели.

4. Пророци су твоји, Израилу, као писне по пустинјама.

5. Не излазите на продоме и не огрлађујете дома Израилева да би се одржао у боју у дан Господњи.

6. Виде таштину и гатање лажно, па говоре: Господ важе, а Господ их није послао, и дају над да ће се ријеч испуни.

7. Не виђате ли ташту отвару и не говорите ли лажно гатање? а опет каже: Господ рече; а ја не рекох.

8. За то овако вели Господ Господ: за то што говорите таштину и видеће лаж, за то ево мене на вас, говори Господ Господ.

9. И рува ће моја бити против пророка који виде таштину и гатају лаж; не ће их бити у збору народа мота, и у

пријепису дома Израилева не ће бити записани, нити ће доћи у земљу Израилеву; и познаћете да сам ја Господ Господ.

10. За то, за то што предастише народ мој говорећи: мир је, а мрак не бреше; и један онда зид, а други га намазаше кречем неваљалијем;

11. Реци оним што мажу неваљалијем кречем да ће пасти; доћи ће сјан дажд, и ви, камене великога града, пашићете и олуја ће развалити.

12. И гле, кад падне зид, не ће ли вам се рећи: гдје је креч којим ма-заште?

13. За то овако вели Господ Господ: развалићу олујом у гњеву сном, и сјан дажд доћи у гњеву мом, и камене великога града у јарости мојој да потре.

14. И развалићу зид који намазаше неваљалијем кречем, и оборићу га на земљу да ће му се открити темељ, и пашиће, и ви ћете изгнути укрда њега, и познаћете да сам ја Господ.

15. И тако ћу навршити гњев свој на зиду и на онима који га мажу кречем неваљалијем, и рећи ћу вам: нема за-маша, нити ондјех који га мазаше,

16. Пророка Израилевих који пророкују Јерусалиму и виде му отваре за мир, а мира нема, говори Господ Господ.

17. А ти, сине човјечи, окрени лице своје према кћерима народа својег, које пророкују из свога срца, и пророкуј против њих.

18. И реци: овако вели Господ Господ: тешко онима које шију узглавља под све лагтове и граде покривала на главу свакога раста да лове душе. Ловите душе мојега народа, а своје ли ћете душе сачувати?

19. И скривите ме код народа мојега за грот јетма и за залог хљеба убијаних душе, које не би требало да умру, и чувајући у животи души које не треба да живе, лажући народу мојем, који слуша лаж.

20. За то овако вели Господ Господ: ево мене на ваша узглавља, на која ловите душе да вам долдијешу, и подераћу их испод лавата ваших, и пустићу душе које ловите да вам долдијешу.

21. И подераћу покривала ваша и

избавићу свој народ из ваших руку, и не ће више бити у вашим рукама, да вам буду лав, и познаћете да сам ја Господ.

22. Јер жалостисте лажу срце праведника, којег ја не ожалостих, и кријеште руке безбожнику да се не врати са свога змага пута да се сачува у животу.

23. За то не ћете виђати таштине и не ћете више гатахи, него ћу избавити народ свој из ваших руку, и познаћете да сам ја Господ.

ГЛАВА 14.

По том дођоше к мени неки од старјешина Израјилевих и сједоше пред мена.

2. И дође ми ријеч Господња говорећи:

3. Сине човјечи, ови су људи ставили у срца своја гадне богове своје, и мртнули су преда се о што се спотичу на безакоње своје; траже ли ме доиста?

4. За то говори им и реци им: овако вели Господ Господ: ко је год од дома Израјилева ставио у срце своје гадне богове своје и метнуо преда се о што се спотиче на безакоње своје, на дође к пророку, ја Господ одговориху му кад дође за мноштво гадних ботова његових,

5. Да увалити дом Израјилев за срце њихово што су се одвратили од мене сви за гаднијем ботовима својим.

6. За то реци дому Израјилеву: овако вели Господ Господ: обратите се и одступите од гадних ботова својих, одвратите лице своје од свијех гадова својих.

7. Јер ко би год од дома Израјилева или од иностранана који живе у Израјилу одступио од мене, и ставио у срце своје гадне богове своје, и метнуо преда се о што ће се спотичати на безакоње своје, на би дошао к пророку да ме упита преко њега, њему ћу одговорити ја сам Господ собом.

8. Окренућу лице своје према том човјеку, и учинићу од њега знак и причу, и истријебићу га из народа својега, те ћете познати да сам ја Господ.

9. И ако би се пророк преварио, те рекао што, ја Господ преварих онога

и пророка, и дигнућу руку своју на њ, и истријебићу га из народа својега Израјилџа.

10. И понијеће обожина своје безакоње: како је безакоње онога који пита тако ће бити и пророково безакоње,

11. Да више дом Израјилев не одступи на од мене и да се више не свкрне свакојим пријеступима својим, него да ми буду народ, и ја да им будем Бог, говори Господ Господ.

12. Опет ми дође ријеч Господња говорећи:

13. Сине човјечи, ако ми која земља зријешци учинивши невјеру, и ја дигнем руку своју на њу и сломам јој попуру у хљебу, и пустим на њу глад и истријебим у њој људе и стоку,

14. Ако би у њој била она три човјека: Ноје, Данило и Јов, они ће предом својом избавити душе своје, говори Господ Господ.

15. Ако пустим љуге звијери у земљу, те поморе људе, и она опусте да нико не може продавати од звијери;

16. Ако би у њој била та три човјека, тако ја жив био, говори Господ Господ, не ће избавити синова ни кћери, него ће се сами избавити, а земља ће опустјети.

17. Или ако мач пустим на ту земљу, и речем: мачу, прођи ту земљу, да истријебим у њој људе и стоку;

18. Ако би та три човјека била у њој, тако ја био жив, говори Господ Господ, не ће избавити синова ни кћери, него ће се сами избавити.

19. Или ако пустим помор на земљу и излајем гњев свој на њу да би крв текла да истријебим у њој људе и стоку;

20. Ако би Ноје, Данило и Јов били у њој, тако ја жив био, говори Господ Господ, не ће избавити синова ни кћери, него ће своје душе избавити правдом својом.

21. Јер овако вели Господ Господ: а како ли кад пустим четири пута злато своја, мач и глад и зле звијери и помор на Јерусалим, да истријебим у њему људе и стоку.

22. И опет, гле, неколико ће их остати у њему који ће се избавити, синови мали кћери, они ће изаћи к вама, и видјеште пут вихов и дјела њихова, и

ујешћете се за зло које ћу пустити на Јерусалим, за све што ћу пустити на њ.

23. И они ће вас утешити кад видите пут вихов и дјела њихова, и познаћете да нијесам без узрока учинио што сам год учинио у њему, говори Господ Господ.

ГЛАВА 15.

Опет ми дође ријеч Господња говорећи:

2. Сине човјечи, шта је дрво од лозе винове према сваком другом дрвету, или лоза винова према дрвету у шуми?

3. Узима ли се од ње дрво да се начини што? узима ли се од ње клин да се објеси о њему какав суд?

4. Гле, меће се у огњ да изгори; кад јој оба краја сажесе огњем, и средина јој изгори, хоће ли још бити за што?

5. Гле, док бијаше цијела, не могаше се ништа од ње начинити, а како ли ће бити за што кад је огњ прождрије и изгори.

6. За то овако вели Господ Господ: какво је међу дрветима шумским дрво од винове лозе, које дадох огњу да га једе, таке ћу учинити становнике Јерусалимске.

7. Јер ћу им на супрот обрнути лице своје; кад изиђу из једнога огња, други ће их огњ прождријети, и познаћете да сам ја Господ, кад окренем лице своје на супрот њима.

8. И обратићу земљу у пустињу, јер учинише невјеру, говори Господ Господ.

ГЛАВА 16.

Опет ми дође ријеч Господња говорећи:

2. Сине човјечи, покажи Јерусалиму гадне његове.

3. И реци: овако вели Господ Господ Јерусалиму: постањем и родом ти си из земље Хананске; отац ти бјеше Аморцај а мати Хетгејца.

4. А о рођењу твојем, кад си се родио, није ти пуцак одрезан и нијеси окрпана водом да би била чиста, ни ти солу натрвана ни пеленама повита.

5. Оно те не пожали да ти учини што од тога и да ти се смиљује; него ти би

бачена у поље, јер бијаше мрска душа твоја онога дана кад си се родила.

6. И идући мимо тебе и видјевши те гдје се ваљаш у својој крви, рекох ти: да си жива у својој крви! и опет ти рекох: да си жива у својој крви!

7. И учиних да растеп на тисуће као трава у пољу; и ти нарасте и поста велика и дође до најрете љепоте; дојде ти напушише, и длане те пробјаше; али ти бијаше годла нага.

8. И идући мимо тебе погледах те, и гле, године ти бијашу скут свој на те, и поврех годлотињу твоју, и заклех ти се и учиних вјеру с тобом, говори Господ Господ, и ти поста моја.

9. И окупах те водом, и спрах с тебе крп твоју, и помазах те уљем.

10. И обукох ти везену хаљину, и обукох ти превље од јазавца, и опасах те гашином платном и застријех те свилом.

11. И навихих те нагном, и метнух ти наруквице на руке и гривну око врата.

12. И гривну око чела метнух ти, и обопе у уши, славна вјенац на главу.

13. И ти бијаше окићена златом и сребром, и одјелато ти бијаше од танкога платна и од свице и везено, јеђаше бјело брашно и мед и уље, и бијаше врло дјелца, и присиђе до царства.

14. И разиде се глас о теби о народина ради љепоте твоје, јер бјеше савршена красотом твојом, коју метнух на те, говори Господ Господ.

15. Али се ти ослони на љепоту своју, и прокурва се с гласа својега, те си просипала курварство своје свакоме који продаваше, и бивала си његова.

16. И узевши од хаљина својих начинла си шарене висине, и курвала си се на њима, како нијда није било ни ти ће бити.

17. И узевши красни навит свој од мога злата и од мога сребра што ти дадох, начинила си себи жупске ликове, и курвала си се с њима.

18. И узевши везене хаљине своје ододела си их, и уље моје и кад мој ставио си пред њих.

19. И хљеб мој, који ти дадох, бијело брашно и уље и мед, чим те храњах, поставио си пред њих за мирис угодини. Тако је било, говори Господ Господ.

20. И узимала си синове своје и кћери своје које си родила, и њих си им приносила да се снаде. Мало ли беше курварства твојега,

21. Те си и синове своје клала и давала си их да им се проведу кроз огњак?

22. И узв све гадове своје и курварства своја нијеси се опоминвала дана младости своје кад си била гола и нага и ваљала се у крви својој.

23. И последије све злоће своје, (гешко, тешко теби! говори Господ Господ.)

24. Саградила си себи кућу курварску, и начинила си себи висине на свакој улици,

25. На свакој распутици начинила си себи висину, и наградила си своју лепоту, и разметала си ноге своје свакоме који пролажаше, и умножила си курварство своје.

26. Курвала си се са синовима Мисирским, сусједима својим велика тијела, и умножила си курварство своје да би ме разгњевала.

27. За то, гле, дихот руку своју на те и умалих оброч твој, и дадох те на вољу ленавиницама твојима, кћерицама Филитејским, које бјеше стид од срамотнога пута твојега.

28. Курвала си се са синовима Асирским, јер се не могаше наситити; курвала си се с њима, и опет се нијеси наситила.

29. И умножила си курварство своје у земљи Хананској дори до Халадејске, и ни тако се нијеси наситила.

30. Како је изнемогао срце твоје, говори Господ Господ, кад чиниш све што чини најгора курва,

31. Кад си градила курварску кућу на свакој распутици и чинила висину на свакој улици! А ни као курва нијеси си, јер нијеси жарила за плату;

32. Нето као жена прелубочница, која мјесто мужа свога прима друге.

33. Свијем курвама даје се плата, а ти си давала плату свијем милосницима својим и даривала си их да долазе к теби са свијех страна да се курвају с тобом.

34. И тако је у тебе напонако према женама у твојем курварству: јер нико не иде за тобом да се курва, и ти дајеш плату, а не даје се теби плата; то је напонако.

35. За то, курво, чуј ријеч Господњу.

36. Овако вели Господ Господ: што се отвор твој просу, и што се у курвању твој откривала голотиња твоја и долма твојом, и за крв синова твојих, које си им дала,

37. За то, ево, ја ћу скупити све милоснице твоје, с којима си се милдовала, и све које си љубила, и све на које си мрзела, скупићу их све оно тебе, и открићу им голотињу твоју да виде сву голотињу твоју.

38. И судићу ти како се суди онима које чине прељубу и онима које крв прољевају, и даћу те на смрт гњеву и ревности.

39. И предаћу те у њихове руке, те ће разорити висине твоје, и свући ће ха-раскопати висине твоје, и свући ће ха-лаине с тебе, и узеше ти красни накит и оставиће те тоду нагу.

40. И доведше на те људство, те ће те засути камењем, и избошће те мачевима својим.

41. И попалиће куће твоје огњем, и извршиће на теби суд пред многим женама, и учинићу те ћеш се оканити курвања и не ћеш више давати плате.

42. И намирићу гњев свој над тобом, и ревност ће се моја укљонити од тебе, и умирећу се, и не ћу се висине гњевити.

43. За то што се нијеси опоминвала дана младости своје, нето си ме држала свијем тијем, за то, ево, и ја ћу обратити пут твој на твоју главу, говори Господ Господ, те не ћеш чинити градила нити каквих гадова својих.

44. Гле, ко год говори приче, говориће о теби причу, и рећи ће: како матери, така јој кћи.

45. Ти си кћи матери своје, која се одметнула мужа својега и дјече своје, и сестра си сестара својих, које се одметнуше мужева својих и дјече своје, матери вам је Хетејка а отац Аморејца.

46. А старија ти је сестра Самарија с кћерима својим, која ти сједи с лијеве стране, а млађа ти је сестра која ти сједи с десне стране Содом са кћерима својим.

47. А ти ни њиховијем путем нијеси ходила, нити си чинила по њиховијем гадовима, као да ти то бјеше мало, не-

го си била гора од њих на свијем путовима својим.

48. Тако ја жив био, говори Господ Господ, сестра твоја Содом и кћери њезине нијесу чиниле како си чинила ти и твоје кћери.

49. Ево, ово бјеше безаконје сестре твоје Содом: у поносу, у избјилу кљесба и безбрижном миру бјеше она и кћери њезине, а не помагашу спрямаху и убожне;

50. Нето се попошаху и чиняху гадове преда мном, за то их затрх кад видех.

51. Самарија није згријешила ни по колико ти, јер си почила гадова својих више него оне, те си оправдала сестре своје свијем гадовима својим које си учинила.

52. И ти дакле, која си судила сестрама својим, носи срамоту своју за грјехе своје, којима си постала грђа од њих; оне су праведније од тебе; и ти се дакле стиди и носи срамоту, кад си оправдала сестре своје.

53. Ако доведеш натраг њихово робље, робље Содомско и кћери њезинјех, и робље Самаријско и кћери њезинјех, доведићу и твоје робље из ропства међу њима,

54. Да носиш срамоту своју и да се стидиш за све што си чинила, и да им будеш утјеха.

55. Ако се сестре твоје, Содом и кћери њезинјех поврате као што су биле, и ако се Самарија и кћери њезине поврате као што су биле, повратићеш се и ти и кћери твоје као што сте биле.

56. Јер уста твоја не поминаше Содом, говори Господ.

57. Прије него се откри злоћа твоја као у пријеме срамоте од кћери Сирских и од свијех што су ово њих, кћери Филитејских, које те срамоваху са свијех страна.

58. Носи неваљалство своје и гадове своје, говори Господ.

59. Јер овако вели Господ Господ: учинићу ти како си ти учинила пререваши заклетву и преступивши завет.

60. Али ћу се ја опоменути завета јеме младости твоје, и утврдићу ти вјечан завет.

61. Тада ћеш се опоменути путова својих и постидјеш се кад прииши сестре своје старије од себе и млађе, које ћу ти дати за кћери, али не по твој завету.

62. И ја ћу утврдити свој завет с тобом, и поснаћеш да сам ја Господ.

63. Да се опомеш и постидиш и да не отвориш више уста од срамоте, кад ти опростим све што си учинила, говори Господ Господ.

ГЛАВА 17.

Опет ми дође ријеч Господња, говори ми:

2. Сване човјечи, заговени загочетку и кажи причу о дому Израљеву,

3. И рећи: овако вели Господ Господ: орао велик, великих крила, дугих пера, пун перја, шарен, дође на Ливан и узв врх од кедрра,

4. Одлони врх од младјих грава Његовијех, и однесе га у земљу трговачку, у град трговачки метну га.

5. И узв сјеме из оне земље, и метну га на њиву, однесе га гдје има много воде, и остави га добро.

6. И изниче, и поста бусат чоког, и заш, којему се лозе пружаху к њему а земље бјаху под њим; поста чоког, и пусти гране и избв одводе.

7. А бјаше други орао велик, великих крила и пернат, и гле, тај чоког пусти к њему живе своје и гране своје пружу к њему да би га заљевао из бразда свога сада.

8. Посађен бјаше у доброј земљи код много воде, да пусти гране и рађа род и буде красна лоза.

9. Кажу: овако вели Господ Господ: хоће ли напредовати? не ће ли му попутати живе и род му обломити да се посуши? Све ће му се гране што је пустило посушити, и без велике силе и без многога народа ишчупаће га из корјена.

10. Ето, посађен је, хоће ли напредовати? и не ће ли се са свијем посутићу чим га се дохвати устова? Посутиће се у бради гдје је посађен.

11. По том дође ми ријеч Господња говорећи:

12. Кажу томе дому одметничком: не знате ли шта је ово? Реци: ево, доде цар Вавилонски у Јерусалим, и узв

му цара и кнезове, и одведе их са собом у Вавилон.

13. И узе једнога од царскога сјемења, и учини с њим вјеру, и закле га, и узе силне у земљи,

14. Да би царство било снижено да се не би подигло, него да би држећи вјеру с њим стајало.

15. Али се одметну од њега послав посланике своје у Мисир да му да кобза и много народа. Хоће ли бити срећан? Хоће ли утећи ко тако чини? ко преступа вјеру хоће ли утећи?

16. Тако ја жив био, говори Господ Господ, у мјесту онога цара који га је закларио, којему је заклету презрео и којему је вјеру преступио, вод њега ће у Вавилону умријети.

17. Нити ће му фараон с великом војском и многим народом помоћи у рату, кад ископа опкопе и погради куле да погуби многе душе.

18. Јер презрео заклету преступајући вјеру; и гле, давши руку чини све то, не ће утећи.

19. За то овако вели Господ Господ: тако ја жив био, обрађићу му на главу заклету своју коју презре и вјеру своју коју преступи.

20. Јер ћу разазети над њим мрежу своју и ухватиће се у замку моју; и одвешћу га у Вавилон, и онда ће се судити с њим за безаконе које ми учини.

21. И сва бјезан његова са свом војском његовом паиће од мача, а који осталу распршаће се у све вјетрове, и познаћете да сам ја Господ говорио.

22. Овако вели Господ Господ: али ћу ја узети с врха од тога високога кедрара, и посадићу; с врха од младјих грана његовијех одломићу гранчицу, и посадићу на гори високој и уздигнуто.

23. На високој гори Израјлевој посадићу је, и пустиће гране, и родиће, и постаће прекрасан кедр, и под њим ће наставати свакојаке птице, у хладу грана његовијех наставаће.

24. И сва ће дрвета пољска познати да ја Господ снизих високо дрво и узвиших ниско дрво, посуших зелено дрво и учиних да оведени сухо дрво. Ја Господ рекох, и учинићу.

ГЛАВА 18.

Олет ми дође ријеч Господња говорећи:

2. Шта хоћете ви који говорите причу о земљи Израјлевој говорећи: оци једоше кисело грозђе, а синовима трну зуби?

3. Тако ја био жив, говори Господ Господ, не ћете више говорити те приче у Израјлу.

4. Гле, све су душе моје, како душа очина тако и душа синовља моја је, која душа згријеша она ће погинути.

5. Јер ако је ко праведан и чини суд и правду,

6. На горама не једе и очину својих не подиже ка гаднијем ботовима дома Израјлева, и не скрива жене ближњег-га својег и не иде к жени одвојеној ради нечистоте,

7. И никоме не чини насљедство, заложничку својему враћа, ништа не отима, хљеб свој даје гладноме и голога одијевати,

8. Не даје на добит и не узима при- давка, од неправде устже руку своју, и право суди између једнога чојска и другога,

9. По уредбама мојим ходи, и држи законе моје творећи истину; тај је праведан, доиста ће живјети, говори Господ Господ.

10. Ако роди сына дупежа, који би крв прољезао или би чинио тако што, 11. А не би чинио света онога, него би јео на горама, и жену близњег својег скривао,

12. Сиромаху и убогоне насљедство чинио, отимао што, залота не би враћао, и ка гаднијем ботовима подизао би очи своје чинећи гад,

13. Давао би на добит, и узимао при- давак; хоће ли тај живјети? Не ће живјети; учинио је све те гадове, доиста ће погинути, крв ће његова на њему бити.

14. Али гле, ако роди сина који би видео све гријехе оца својег што чини, и узео би на ум, те не би чинио овако,

15. Не би јео на горама, нити би очину својих подизао ка гаднијем ботовима дома Израјлева, жене ближњег својег не би скривао,

јек безаконја својих која учини; доиста ће живјети, и не ће погинути.

29. Али дом Израјлеве вела: пут Господњи није прав. Моји ли путеви ни- јесу прави? доме Израјлеве, нијесу ли ваши путеви неправи?

30. За то, доме Израјлеве, судићу вам свакоме по путовима његовијех, говори Господ; обратите се и пробате се свијех гријеха својих, и не ће вам безаконе бити на спотицање.

31. Одаците од себе сва безаконја која чинисте, и начините себи ново срце и нов дух; и за што да мрете? доме Израјлеве.

32. Јер ми није мила смрт онога који мре, говори Господ Господ; обратите се дакле и будите живи.

ГЛАВА 19.

А ти наричи за кнезовима Израјле- вијем;

2. И реци: шта бјеше мати твоја? лавица; међу лавовима лежаше, млад своју међу лавовима хранише.

3. И отхрани једно младе своје, и поста лавић, и научив се ловити ждр- раше луде.

4. И чуше народи за њ; ухвати се у јаму њихову, и одведоше га у верига- ма у земљу Мисирску.

5. А она кад виде гдје се нађа али јој над пронаде, узе једно младе своје, и учини од њега лавића.

6. И он идући међу лавовима поста лавић, и научи се ловити и ждреше луде.

7. И повна дворе њихове, и путоши- ше градове њихове тако да одуште зс- мља и што је у њој од рике његове.

8. И усташе на њ народи из околних јек земаља, и разалеше му мрежу сво- ју, и ухвати се у јаму њихову.

9. И метнуше га у вратку у верига- ма, и одведоше га цару Вавилонском, и метнуше га у град да му се више не чује глас по горама Израјлевијем.

10. Док бијаше мрзан, мати своја би- јаше емо винова доза, посађена крај воде, родана и граната бијаше од мно- ге воде.

11. И бијашу на њој јаки прутони за палачу владалачу, и растом својим узвиши се изнад густјих грана, и би

16. И никоме не би чинио насљедство, залота не би узимао и не би ништа оти- мао, давао би хљеб свој гладноме и голога би одијевати,

17. Од сиромаха хј устезао руку сво- ју, не би узимао добити ни при давка, законе би моје извршавао и по уред- бама мојим ходи; тај не ће погинути за безаконе оца својег, доиста ће жи- вјети.

18. А отац његов, што је чинио на- слише, отимао од брата својег и чинио што није добро у народу свом, гле, он ће погинути за своје безаконе.

19. Али говорите: за што да не по- си син безаконја очина? Јер син чини и правду, све уредбе моје држи и извршује; доиста ће живјети.

20. Која душа згријеша она ће умри- јети, син не ће носити безаконја очина њега; на праведнику ће бити правда његова, а на безбожнику ће бити без- божност његова.

21. Ако ли би се безбожник обратио од свијех гријеха својих које учини, и држао би све уредбе моје и творио суд и правду, доиста ће живјети, не ће по- гинути.

22. Безаконја његова што их је год учинио не ће му се више спомињати, у правди својој коју чини живјеће.

23. Кад ли је мени мило да погине безбожник? говори Господ, а не да се одрвати од путова својих и буде жив? 24. Али кад би се праведник одвра- тио од правде своје и чинио неправду, и радио по свијем гадовима које чини безбожник, хоће ли он живјети? пра- ведна дјела његова, што је год чинио, не ће се споменути; за безаконе своје које учини и за гријех свој којим згри- јени погинуће.

25. Још говорите: није прав пут Го- сподњи. Чујте, доме Израјлеве, мој ли пут није прав? нијесу ли ваши путеви неправи?

26. Кад се праведник одврати од пра- ве своје и чини зло и умре за то, умри- јеће за зло своје које учини.

27. А кад се безбожник одврати од безбожности своје коју је чинио, и чи- ни суд и правду, он ће сачувати у жи- воћу душу своју.

28. Јер узеници на ум врати се од сви-

наочита висином својом, мошћом гра-
на својих.

12. Али би ишчупана у гвеву и на
земљу бачена, и устова осуши род ве-
зин; поломиле се и посушише се јаки
прутови безини; огањ их прождрје.
13. А сада је посађена у пустињи, у
земљи сухој и безводној.

14. И изваје огањ из прута грана ве-
зницех и прождрје род безин да нема
на кој прута јака за палицу влада-
лачу. То је нарицање, и биће нари-
цање.

ГЛАВА 20.

А седме године, петог мјесеца, *дана*
десетог, дођоше неки од старјешина
Израјљевих да упитају Господа, и
седоше преда мнош.

2. И дође ми ријеч Господња гово-
рећи:

3. Сине човјечји, кажи старјешинама
Израјљевим и реци им: овако вели
Господ: дођоште ли да ме пи-
тате? Тако ја жив био, не ћете ме пи-
тати, говори Господ Господ.

4. Хоћеш ли да им судиш? хоћеш
ли да им судиш? сине човјечји. Пова-
жи им гадове отаца њихових.

5. И реци им: овако вели Господ Го-
спод: којег дана наобрах Израјљва
и подигох руку своју сјемени дома Ја-
ковљева, и покazah им се у земљи Ми-
сирској, и подигох им руку своју гово-
рећи: ја сам Господ Бог ваш;

6. Онога дана подигох им руку своју
да ћу их одвести из земље Мисирске
у земљу коју сам пронашао за њих,
гдје тече млијеко и мед, која је дивка
свијем земљама.

7. И рекох им: одбаците сваки га-
дове испред својих очију, и немојте се
сквирнити о гадне богове Мисирске, ја
сам Господ Бог ваш.

8. Али се одвргоше од мене, и не хте-
ше ме послупати, ни један их не од-
баци гадова испред очију својих, и га-
дних богова Мисирских не оставише:
за то рекох да ћу икалити јарост своју
на њих да извршим гвев свој на њима
урсед земље Мисирске.

9. Али имена својега ради, да се не
осквирни пред оним народима међу
којима бијаху, пред којима им се по-
дима и разасути по земљама.

24. Јер закона мојих не извршиша
и уредбе моје одбацише и суботе моје
оскврнише, и они им *не дадоху* за гадни-
јем боговима отаца њихових.

25. За то им и ја дадох уредбе не до-
бре и закон егров које не ће живјети.

26. И оскврних их даровима њихо-
вним што пропустаху кроз *омањ* све
што отвори матерницу, да их потрем,
да позваду да сам ја Господ.

27. За то говори domu Израјљеву, си-
не човјечји, и важи им: овако вели Го-
спод Господ: још ме и објавио ружике
опи ваши чинећи ми безаконе:

28. Кад их одведех у земљу, за коју
подигох руку своју да ћу им је дати,
Израјљев, колико их год буде у зе-
мљи, ондје ће ми бити мили и ондје
ћу искати даровима својима и гаднијем бо-
говима својим.

29. И рекох им: шта је висина, на
онадје љеваше наљеве своје.

30. За то реци domu Израјљеву: ова-
ко вели Господ Господ: не сквирните
ли се на путу отаца својих? и за га-
довима њиховим не крватете ли се?

31. И приносећи даре своје, прово-
дите ли се о све гадне богове своје до
данас, и мене ли ћете питати, доме
Израјљев? Тако ја жив био, говори
Господ Господ, не ћете ме питати.

32. А што мислите, не ће бити ни-
како, што говорите: бијемо као наро-
ди, као племена по земљама, служе-
ћи дрвету и камену.

33. Тако ја био жив, говори Господ
Господ, руком крјешком и мишницом по-
дигнутом и изменивјем гвевом царо-
ваћу над вама.

34. И извашу вас из најрда, и са-
браћу вас из земаља по којима сте ра-
сијани, руком крјешком и мишницом
подигнутом и изменивјем гвевом.

35. И одвашу вас у пустињу тијех
најрда, и ондје ћу се судити с вама
лицем е лицу.

36. Како сам се судио с опима ва-
шим у пустињи земље Мисирске, та-
ко ћу се судити с вама, говори Господ
Господ.

37. И пропустићу вас испод штана и
достави вас у свеасе завјетне.

38. И одлучићу између вас одмет-
нике и који одустају мене: извашу их
из земље гдје су дошљаци, али не ће
ући у земљу Израјљеву, и познате
да сам ја Господ.

39. Ви дакле, доме Израјљев, овако
вели Господ Господ: идите, служите
сваки гаднијем боговима својим и у
напредак, кад не ћете да ме слушате:
али имена мојег светог не сквирните

40. Јер на којој гори светој, на ви-
сокој гори Израјљевској, говори Господ
Господ, ондје ће ми служити сав дом
Израјљев, колико их год буде у зе-
мљи, ондје ће ми бити мили и ондје
ћу искати даровима својима и гаднијем ства-
рама вашим.

41. Мили ћете ми бити с угоднијем
мирисом, кад вас изведем из најрда
и саберем вас из земаља у које сте ра-
сијани: и бићу посвећен у вама пред
народима.

42. И познаћете да сам ја Господ, кад
вас доведем у земљу Израјљеву, у зе-
мљу за коју подигох руку своју да ћу
је дати онима вашим.

43. И ондје ћете се опоменути путо-
ва својих и свијех дјела својих, ко-
јима се осквирнасте, и сами ћете себи
бити мрски за сва зла своја која чи-
нисте.

44. И познаћете да сам ја Господ
кад вам учиним ради имена својега;
не по вашим злимјем путовима нити по
опаким дјелима вашим, доме Израј-
љев, говори Господ Господ.

ГЛАВА 21.

Опет ми дође ријеч Господња гово-
рећи:

2. Сине човјечји, окрени лице своје
на југ и покажи према југу, и проро-
ку ћу на шуку у јужном пољу.

3. И реци шума јужној: чуј ријеч Го-
сподњу, овако вели Господ Господ, ево
ја ћу распалити у теби огањ који ће
прождрјети у теби свако дрво зелено

и свако дрво сухо; пламен разгорјели
не ће се угасити, и изгорјеће од њега
све од југа до сјевера.

4. И свако ће тјело видјети да сам
ја запалио: не ће се угасити.

5. А ја рекох: јаох Господе Господе, они говоре за ме: не говори ли тај сам ме приче?
6. И дође ми ријеч Господња говорећи:
7. Сине човјечи, окрени лице своје према Јерусалиму, и покажи њему светлост мјестима, и пророкуј против земље Израјилеве.
8. И реци земљи Израјилевој: овако вели Господ: ево ме на те; извући ћу мач свој из корица, и испријебићу из тебе праведнога и безбожнога.
9. Да истријебим из тебе праведнога и безбожнога, за то ће изаћи мач мој из корица својих на свако тијело од југа до сјевера.
10. И познаће свако тијело да сам ја Господ, извукао мач свој из корица његових, не ће се више вратити.
11. А ти, сине човјечи, уздиши као да су ти бедра положена, и горјко уздиши пред њима.
12. А када ти реку: за што уздишеш? ти реци: за глас што иде, од којета ће се растопити свако срце и клокотати све руке и свакога ће духа нестати, и свака ће кољена постати као вода; ево, иде, и завршиће се, говори Господ Господ.
13. По том дође ми ријеч Господња говорећи:
14. Сине човјечи, пророкуј и реци: мач, овако вели Господ Господ: реци: мач, мач је наоштрен, и углађен је.
15. Наоштрен је да коље, углађен је да сјечева; хоћемо ли се радовати кад прут сина жојета не хаје ни за како дрво?
16. Дао га је да се углади да се узме у руку; мач је наоштрен и углађен, да се да у руку убијати.
17. Вичи и ридај, сине човјечи; јер он иде на народ мој, на све кнезове Израјилеве; под мач ће бити окренути с народом мојим, за то удри се по бедру.
18. Кад беше карање, шта би? еда ли ни од прута који не хаје не ће бити ништа? говори Господ Господ.
19. Ти дакле, сине човјечи, пророкуј и плескај рукама, јер ће мач доћи и другом и трећом, мач који убија, мач који велике убија, који продире у кљичсти.

20. Да се растопе срца и умножи погибо, метну сам на сва врата њихова страх од мача: јаох! приправљен је да сјечева, наоштрен да коље.
21. Стенни се, удри на десно, на лијеву, куда се год обратиш.
22. Јер ћу и ја плескати рукама, и намирну гњев свој. Ја Господ рекох.
23. Још ми дође ријеч Господња говорећи:
24. А ти, сине човјечи, начина два пута, куда ће доћи мач цара Вавилонскога; из једне земље нева излазе оба: и избори страну, где се почиње пут градски, избори.
25. Начини пут, којим ће доћи мач на Раву синова Амоновијех, и у Јудеју на тврди Јерусалим.
26. Јер ће цар Вавилонски стати на распутници, где почињу два пута, те ће вратити, гледаће стубале, питаће ликове, гледаће у јегру.
27. На десно ће му вратање показати Јерусалим да намјести убоје справе, да отвори уста на клање, да подигне глас подвикнујући, да намјести убојне справе према вратима, да начини опколпе, да погради куле.
28. И учиниће се вратање залудно заклетица, а то ће напоменути безаконје да се узврате.
29. За то овако вели Господ Господ: што напомињете своје безаконје, те се отерива невјера ваша и гријеси се ваши виде у свијем дјелима вањим, за то што дођосте на памет, бићете похватани руком.
30. А ти, нечисти безбожничке, кнеже Израјилеве, коме дође дан кад би на крају безаконје,
31. Овако вели Господ Господ: свини ту капу и сврзи тај вијенац, не ће га бити; нискога ћу узвисити а високога ћу понизити.
32. Уништићу, уништићу, уништићу га, и не ће га бити, докле не дође онај коме припада, и њему ћу га дати.
33. А ти, сине човјечи, пророкуј и реци: овако вели Господ Господ за синове Амонове и за њихову сламоту; реци дакле: мач, мач је извучен, углађен да коље, да загре, да сјечева,
34. Докле ти виђају таштану, докле ти гагају лаж, да те метну на вратове

- пријеваром, а мене си забравно, говори Господ Господ.
13. За то, ево, плескај рукама својим ради жојета неправеднога добијка, који добијаш, и ради крви што је у теби.
14. Хоће ли се одржати срце твоје, или руке твоје хоће ли бити јаке у оне дане кад станем радити с тобом? Ја Господ рекох, и учинићу.
15. Јер ћу те расцијати по народима и разасути по земљама, и истријебићу нечистоту твоју из тебе.
16. И бићеш скриванан собом пред народима, и познаћеш да сам ја Господ.
17. По том дође ми ријеч Господња говорећи:
18. Сине човјечи, дом Израјилев пошта ми дроздина; сви су мјед и коситер и гвожђе и олово у пећи; дроздина од сребра посташе.
19. За то овако вели Господ Господ: што сви ви постасте дроздина, за то, ево, ја ћу вас скупити у Јерусалим.
20. Како се скупило сребро и мјед и гвожђе и олово и коситер усред пећи, те се распали огњак око њега да се истопи, тако ћу вас скупити гњевом својим и жарошћу, и сложивши растопићу вас.
21. Да, скупићу вас, и распалићу око вас огњак гњева својега, и истопићете се усред њега.
22. Како се топи сребро у пећи, тако ћете се ви истопити у њему, и познате да сам ја Господ излио гњев свој на вас.
23. Опет ми дође ријеч Господња говорећи:
24. Сине човјечи, кажи јој: ти си земља која се нијеси очистила; не ће пасти на те дажд у дан гњева.
25. Пророци њезини сложише се у твојој, ждери душе, отимају благо и дрво, ждере ствари, умножавају удовине усред ње.
26. Свештеници њезини преступају закон мој и скривне моје свете ствари, не разликују свето од оскрњенога, и нечисто од чистога не распознају, крију очи своје од субота мојих, и бивају оскрњен међу њима.
27. Кнезови су њезини усред ње као

побијенијем безбожницима, којима дође дан кад би крај безакону.

35. Остави мач у корице: на мјесту где си се родио, у земљи где си постојао, судићу ти;

36. И излупићу на те гњев свој, огњем гњева својега лупнућу на те и предаћу у руке жестоких људима, вјештима у затирању.

37. Огњу ћеш бити храна, крв ће ти бити посред земље, не ћеш се споминвати, јер ја Господ рекох.

ГЛАВА 22.

Опет ми дође ријеч Господња говорећи:

2. А ти, сине човјечи, хоћеш ли судити, хоћеш ли судити граду крвничком? и хоћеш ли му повазати све гадоне неговне?

3. Реци: овако вели Господ Господ: иде вријеме граду који прољеза крв у себи и граду гадне бокове себи да се скрива.

4. Скривно си крваљу коју си пролио, и оскривно си се о гадне бокове своје које си начинио; и учинио си те се приближине дани твоји, и дошао си до година својих; за то ћу учинити од тебе руг међу народима и подсмјех по свијем земљама;

5. Које су бламу тебе и које су даљеко подсмјеривале ти се, гадни именом, велики светлом!

6. Гле, кнезови Израјилевни у теби доше се да прољезају крв снаки својом слабом својом.

7. Оца и матер презирају у теби, чине криво иностранцу усред тебе, сироти и удовици чине насиље у теби;

8. Свете ствари моје презиреш, и сукоте моје скриваш.

9. У теби су опадачи да прољезају крв, и на торама једу у теби, грднла чине усред тебе.

10. Голотињу очину откривају у теби, лијежу у теби са женом за нечистоте њезине.

11. И један чини гад са женом ближњега својега; а други скривни снаку своју грдлом; а други силује сестру своју, клер оца својега, у теби.

12. Мито примају у теби да прољезају крв; ујам и придастак узимах, и тражиш добућак од ближњих својих

земљи, и дрветаће сваки час и чудити оправљаху у теби што ти се покварило; све лађе морске и лађари бијаху у теби тргујући с тобом.

10. Персијанци и Лудеји и Путсеји бијаху у војци твојој твоји војници; штитове и шлемове вјешаху у теби; они те украсаваху.

11. Синови Арвадски с твојом војском бијаху на задњина твојим у наоколо, и Гамадеји бијаху у кулама твојим, штитове своје вјешаху на задњина твојим у наоколо, они ти довршаваху љелоту.

12. Парис трговаше с тобом многим свакојаким благом; са сребром, с гвоздењем, с косингером и с оловом долажаху на сајме твоје.

13. Јаван, Тувал и Месех бијаху твоји трговци; с душама људским и судима мједенијем долажаху на сајме твоје.

14. А који су од дома Тогармина, с коњма и коњницама и мастама долажаху на сајме твоје.

15. Синови Деданови бијаху трговци твоји, многих острва трговина бијаху у твојим рукама; кости слонове и дрво еленово довозаху ти у промјену.

16. Сирија трговаше с тобом мноштвом дјела твојих, долажаше на сајме твоје са смарагдом и порфиром и узводом и танким платном, и коралом и ахатом.

17. Јуда и земља Израилјева бијаху твоји трговци, долажаху на сајме твоје са пшеницом Минитском и Финичком и медом и уљем и балсамом.

18. Дамаск трговаше с тобом мноштвом дјела твојих, мноштвом снага блага, вином Хелвономским и бијелом вуном.

19. И Дан и Јаван и Мосел долажаху на сајме твоје; урађено гвожђе и касију и цимет мијењаху с тобом.

20. Дедан трговаше с тобом скупшцијем простиркама за кола.

21. Арапи и сви кнезови Кидарски трговашу с тобом; с јагањцима и овновима и јерцима долажаху на сајме твоје.

22. Трговци Савски и Рамски трговашу с тобом; долажаху на сајме твоје са свакојаким мирисама и свакојаким драгим камењем и златом.

23. Харан и Кана и Еден, трговци

Савски, Асур и Хилмад трговаху с тобом.

24. Ти трговаху с тобом свакојаким стварицама, порфиром и узводом и ковчезима богачијех накита, који се свезиваху ујакма и бијаху од кедра.

25. Лађе Тарсиске бијаху прве у твојој трговини, и ти бијаше веома пун и веома славна у срцу морском.

26. Веслари твоји одвозаше те на пучину; вјетар источни разби те усред мора.

27. Благот твоје и сајми твоји, трговина твоја, лађари твоји и крмари твоји и који оправљаху кварне лађе твоје, и трговци твоји и сви војници твоји и сав народ твоји бјеше у теби пашање у срце мора кад ти пропаданеш.

28. Од вике твојих крмара усколебаће се вели морски.

29. И кзаћи ће из лађа својих сви веслари, лађари, сви крмари морски, и стаће на земљу.

30. И повикаће за тобом иза гласа и заридати горко, и посуће прахом главе своје и по песму ће се ваљати.

31. И за тобом ће се назначити ђедани, и припасаће костријет, и плакаће за тобом горко из срца, и торко ће ридати.

32. И за тобом ће запјевајути у жалости својој и нарицаће за тобом: ко је био као Тир, оборени усред мора?

33. Кад излажаху тргови твоји из мора, стигло си многе народе, мноштвом својега богатства и трговине своје обогатавао си цареве земаљске.

34. Кад те разоби море на дубокој води, трговина твоја и сав народ твоји теби паде.

35. Сви острвањани пренадоше се од тебе, и цареве њихови уздргаше се и пребједаше у лицу.

36. Трговци по народима завиваше над тобом: постао си сракота, и не ће те бити до вијека.

ГЛАВА 28.

Опет ми дође ријеч Господња говорећи:

2. Сине човјечи, рени кнезу Тирском: овако вели Господ Господ: што се понесе срце твоје, те велиш: ја сам Бог, средим на пријестолу Божјем усред мо-

ра; а човјек си а не Бог, и изједначијаш срце своје са срцем Божјим;

3. Ето мудрији си од Данила, никака тјања није сакривена од тебе;

4. Стекао си благо мудрошћу својом и разумом својим, и насуо си злата и сребра у ризнице своје;

5. Величином мудрости своје у трговини својој умножио си благо своје, те се понесе срце твоје благом твојим;

6. За то овако вели Господ Господ: што изједначијаш срце своје са срцем Божјим,

7. За то, ево, ја ћу довести на тебе иностранце најљуће између народа, и они ће истргнути мачеве своје на љепоту мудрости твоје, и убиће свјетлост твоју.

8. Свадиће те у јаму, и умријећеш усред мора смрћу побивенијех.

9. Хоћеш ли пред крвником својим казати: ја сам Бог, кад си човјек а не Бог у руци онога који ће те убити?

10. Умријећеш смрћу необрезанијех од руке туђинске; јер ја рекох, говори Господ Господ.

11. Опет ми дође ријеч Господња говорећи:

12. Сине човјечи, наричи за царем Тирским, и реци му: овако вели Господ Господ: ти си печат савршенства, пун си мудрости, и са свијем си мјен.

13. Био си у Едему врту Божјем; покривало те је свако драго камење: сарад, топаз, дијаманат, хрисолит, опних, јаспид, сафир, карбункул, смарагд и злато; онај дан кад си се ридио начињени ти бише бубњи твоји и свирале.

14. Ти си био херувим, помазан да заклаваш; и ја те поставих; ти бјеше сред камења огњенога.

15. Савршен бјеше на путовима својим од дана кад се роди докле се не нађе безаконје на теби.

16. Од мноштва трговине своје напустио си се извугра насља, и тријелешо си; за то ћу те бацити као нечиистоту с горе Божје, и загрћу те између камења огњенога, херувиме заклавашу!

17. Срце се твоје понесе љелотом твојом, ти поквари мудрост твоју сједрим на пријестолу Божјем усред мо-

лошћу својом; бадићу те на земљу,

пред цареве ћу те положи да те гледају.

18. Од мноштва безакоња својега, од неправде у трговини својој осврнуо си светлну своју; за то ћу извести огањ из тебе, који ће те прождријети, и обратићу те у пепео на земљи пред свијема који те гледају.

19. Сви који те познају међу народима препашће се од тебе; бићеш страна, и не ће те бити до вијeka.

20. Опет ми дође ријеч Господња горећи:

21. Сине човјечи, окрени лице своје према Сиону, и пророкуј против њега.

22. И реци: овако вели Господ Господ: ево ме на тебе, Сионе, и прослављу се усред тебе, и познаће се да сам ја Господ кад извршим судове на њему и посетим се у њему.

23. И послаћу помор у њ, и крв на улице његове, и побијени ће падаати на њих са свијех страна, и познаће да сам ја Господ.

24. И не ће више бити дому Израјљеву три који буде ни жалац који за даје бола више од свијех сусједа њихових, који их пламене; и познаће да сам ја Господ Господ.

25. Овако вели Господ Господ: кад скупим дом Израјљев из народа међу које су расијани, и посетим се у њима пред народима и наседа се у својој земљи коју дадох слази својему Јакову,

26. Тада ће живјети у њој без страха, и градиће куће, и седиће виноград, и живјеће без страха, кад извршим судове на свијема који их плајенише са свијех страна, и познаће да сам ја Господ Бог њихов.

ГЛАВА 29.

Године десете, десетогат мјесеца, дванаестогат дана, дође ми ријеч Господња горећи:

2. Сине човјечи, окрени лице своје према Фараону цару Мисирском, и пророкуј против њега и против свега Мисира.

3. Говори и реци: овако вели Господ Господ: ево ме на те, Фараоне цару Мисирски, знају велики што лежиш усред ријека својих, који рече: моја је ријека; ја сам је начинио себи.

4. За то ћу ти метнути у чељусти удицу, и учинићу да се рибе у ријекама твојим нахватају на крдушти твоје; и извући ћу те из ријека твојих и све рибе из ријека твојих нахватаће на крдушти твоје.

5. И оставићу у пустињи тебе и све рибе из твојих ријека, и напаше на земљу и не ћеш се покулити ни сабрасти, звијерима земљским и птицама небеским даћу те да те једу.

6. И сви ће становници Мисирски познати да сам ја Господ; јер су штап од трске дому Израјљеву.

7. Кад те ухватише у руке, ти се слами и расијече им све раме; а кад се настолнише на те, ти се преби и прободеш им сва бедра.

8. За то овако вели Господ Господ: ево, ја ћу пустити на те мач, и истребићу из тебе жуде и стоку.

9. И земља ће се Мисирска опустошити и бити пушта, и познаће се да сам ја Господ, јер рече: моја је ријека, и ја сам је начинио.

10. За то ево ме на тебе и на ријеке твоје, и обратићу земљу Мисирску у пуштош и саму пустињу, од куле Синске до међе Етиопске.

11. Не ће прелазити преко ње ногом својом човјек, нити ће живинце ногом својом прелазити преко ње, и не ће се живјети у њој четрдесет година.

12. И учинићу од земље Мисирске пуштош међу земљама опустошеним, и градови ће њезини међу пустињем градиће куће, и седиће виноград, и расијаћу Мисирце међу народе и расасућу их по земљама.

13. Јер овако вели Господ Господ: послије четрдесет година скупићу Мисирце из народа у које буду расијани.

14. И повратићу робље Мисирско, и доведешу их опет у земљу Патрос, на постојбину њихову, и ондаје ће бити владо царство.

15. Мало ће бити мимо остала царства, нити ће се више уздигнути над њају народима.

16. И не ће више бити дому Израјљеву узданица да напомиње безакоње кад би гледали за њима; и познаће да сам ја Господ Господ.

17. А двадесет седме године, првога

мјесеца, првога дана, дође ми ријеч Господња горећи:

18. Сине човјечи, Навуходоносор цар Вавилонски заведе војсци својој вешта службу против Тира; свака глава обслави и свако се раме одрије, а плате не би ни вему ни војсци његовој од Тира за службу којом служише против њега.

19. За то овако вели Господ Господ: ево ја дајем Навуходоносору цару Вавилонском земљу Мисирску, и он ће одвести народ и одијети плајен и пограбити грабеж, и то ће бити плава његовој војсци.

20. За тога којим се трудни око тога дадох му земљу Мисирску, јер се за ме труднише, говори Господ Господ.

21. У онај ћу дан учинити да нарасте рог дому Израјљеву, и теби ћу отворити уста међу њима, и знаће да сам ја Господ.

ГЛАВА 30.

Опет ми дође ријеч Господња горећи:

2. Сине човјечи, пророкуј и реци: овако вели Господ Господ: ридите: јаво дана!

3. Јер је близу дан, близу је дан Господњи, облачан дан, вријеме народима.

4. И мач ће доћи на Мисир, и страх ће бити у Етиопској, кад стаду падати побједени у Мисир, кад се зароби мноштво његово и раскопају се темељи његови.

5. Етиопљани и Путеји и Лудеји и сви мјешавина и Хувеји и синови земља међу којима је вјера, напаше с њима од мача.

6. Овако вели Господ: напаше који подутиру Мисир, и понос силе његове обориће се, од куле Синске напаше у њему, говори Господ Господ.

7. И биће пусти међу пустињем земљама, и градови ће његови бити међу пустињем градовима.

8. И познаће да сам ја Господ кад завалим огањ у Мисир, и сви се пољоњници његови сагру.

9. У онај ће дан изаћи посланици од мене на лађама да уплаше Етиопску безбрижну, и биће међу њима страх

велике као дана Мисирскога; јер ево, иде.

10. Овако вели Господ Господ: погубићу мноштво Мисирско руком Навуходоносора цара Вавилонскога.

11. Он и народ његов с њим, најљући између народа, биће доведени да затру земљу, и извући ће мачеве своје на Мисир и напуниће земљу побијених.

12. И испутићу ријеке, и предаћу земљу у руке змијем људима; и опустошићу земљу и што је у њој руком туђинском. Ја Господ говорих.

13. Овако вели Господ Господ: и гадне ћу понове потрчи, и истребићу дикове у Нофу, и не ће више бити кнеза из земље Мисирске, и пустићу страх у земљу Мисирску.

14. И опустошићу Патрос, и упалићу Соан, и извршићу суд на Нову.

15. И изљућу гњев свој на Син, град Мисирски, и истребићу људство у Нову.

16. Кад запалим огањ у Мисир, људство ће се узмучити Син, и Нов ће се распасти, и Ноф ће бити у грескоби сваки дан.

17. Младићи Авински и Палестетски пашће од мача, а дјевојке ће отићи у ропство.

18. И у Тавнису ће помернути дан кад подолним ондаје пријеворнице Мисирске и нестане у њему поноса силе његове; облак ће га покрити; а кћери ће његове отићи у ропство.

19. И извршићу судове на Мисир, и они ће познати да сам ја Господ.

20. Опет једанаесте године, првога мјесеца, седмога дана, дође ми ријеч Господња горећи:

21. Сине човјечи, сломих мишицу Фараону цару Мисирском, и ево не ће се завити да се лијечи, не ће се метнути завој нити ће се завити да би се окривијела и могла држати мач.

22. За то овако вели Господ Господ: ево ме на Фараона цара Мисирскога, и сломићу му мишице, и здраву и сломићу му мишице, и изобићу му мач из руке.

23. И расијаћу Мисирце по народима, и расасућу их по земљама.

24. И укривићу мишице цару Вавилонском, и даћу му у руку свој мач, и положићу мишице Фараону, и јечаће

пред њим као што јечи човјек рањен на смрт.

25. Да, укријенићу мишице цару Вавилонском, а Фараону ће мишице клонити, и познаће се да сам ја Господ, кад дам мач свој у руку цару Вавилонском да њим замахне на земљу Мисирску.

26. И расијаћу Мисирце међу народе и разасућу их по земљама, и познаће да сам ја Господ.

ГЛАВА 31.

А једанаесте године, трећена мјесеца првога дана, дође ми ријеч Господња говорећи:

2. Сине човјечи, кажи Фараону цару Мисирском и народу његову: на што си налик у величини својој?

3. Ето, Асрац бјеше кедр на Ливану, лијенијех грана и дебела хлада и висока раста, коју му врхови бијаху међу густим гранама.

4. Бода га одгоји, бездана га узвиси; она ријекана својим тецијаше око његова стабла и пушташе потоке своје с свијем дрветима пољским.

5. За то раст његов надвиса сва дрвета пољска, и умножише се гране његове, и од мноштва воде расирише се одводе његове кад их пушташе.

6. На гранама његовим вијаху гнјезда све птице небеске, и под гранама његовим све звијери пољске леђаху се, и у хладу његову сјеђаху сви велики народи.

7. И бијаше лијеп величином својом и дужном грана својих, јер му коријен бијаше код велике воде.

8. Кедр у врту Божијем не могаху заклонити, једе не могаху се изједнати с његовим гранама, и јавори не бијаху као огранци његови; ни једно дрво у врту Божијем не бјеше на љепоту тако као он.

9. Учиних га лијепом мношством грана да му завијаху сва дрвета Едемска што бијаху у врту Божијем.

10. За то овако вели Господ Господ: што је висок нарастао, и дигао врх свој међу густе гране, и срце се његово попијело висном његовом,

11. За то га дадох у руку насилијету међу народима да чини с њим

нећу ти мрзеху своју са збором многих народа, и извући ће те у твоју мрежу.

4. И оставићу те на земљи, и бацићу те у поље, и пустићу све птице небеске да сједају на те, и настићу тобом звијери са све земље.

5. И размлетнућу месо твоје по горама и напунићу долине гомилама од тебе.

6. И земљу гдје пливаш напојићу крвљу твојом до врх гора, и потоци ће бити пуни тебе.

7. И кад те угасим, застријеху небо, и звијезде на њему помрачити, сунце ћу замкнати облаком, и мјесец не ће свијетлиити свијетлошћу својом.

8. Сва ћу свијетла видјела на небу помрачити за тобом, и пустићу таму на твоју земљу, говори Господ Господ.

9. И устранићу срце многих народа кад објавим пропаст твоју међу народима, по земљама којих не знах.

10. И удивићу тобом много народе, и царви ће се њихови згрозити од тебе, кад махнем мачем својим пред њима, и дрветаће сваки час сваки за душу своју у дан кад паднеш.

11. Јер овако вели Господ Господ: мач цара Вавилонскога добиће на те.

12. Мачевана јуначким пољаћу мноштво твоје, мачевана најдужих између народа; они ће разорити понос Мисира, и све ће се мноштво његово потрути.

13. И потрућу сву стоклу његову покрај великих вода, те их не ће више мутити нога човјечија нити ће их папак од какве животиње мутити.

14. Тада ћу стиснати воду њихову, и учинићу да потоци њихови теку као уље, говори Господ Господ.

15. Кад онустим земљу Мисирску и она буде без свега што је у њој, и побијем све који живе у њој, тада ће познати да сам ја Господ.

16. Ово је нарицање што ће се нарицати; тако ће нарицати кћери народне, за Мисиром и за свијем мношством његовим нарицаће, говори Господ Господ.

17. По тој дванаесте године, петнаестна дан истога мјесеца, дође ми ријеч Господња говорећи:

18. Сине човјечи, наричи за мношством Мисирским, и свали њих и кћере

ри јаких народа у најдоњи крај земље с онима који слазе у јаму.

19. Од кога си љепши? сиђи и лежи с необрезанима.

20. Пашће посред побјенијех мачем, мач је дат, вуците га и све мноштво његово.

21. Говориће му најхрабрији јунаци испред гроба с помоћницима његовијем, који сиђоше и леже необрезани, побјени мачем.

22. Онда је Асрац и сав збор његов, гробови су му око њега, сви су побјени, пади од мача.

23. Грбови су му у дну јаме, а збор му је око његова гроба; сви су побјени, пади од мача, који задаваху страх земљи живијех; и носе срамоту своју с онима који слазе у јаму.

24. Онда је Елам и све мноштво његово око његова гроба; сви су побјени, пади од мача, који сиђоше необрезани на најдоњи крај земље, који задаваху страх земљи живијех; и носе срамоту своју с онима који слазе у јаму.

25. Међу побјенима најмистичне постоје њему и смену мноштву његову, гробови су му око њега, сви су необрезани побјени мачем, који задаваху страх земљи живијех; и носе срамоту своју с онима који слазе у јаму, метнути су међу побјених.

26. Онда је Месек, Тувал и све мноштво његово, гробови су му око њега, сви су необрезани побјени мачем, који задаваху страх земљи живијех.

27. Али не леже међу јуначима који сиђоше у гроб с оруђјем својим, и метнуше мачеве под главе своје, и безаконје њихово лежи на костима њиховијем, ако и бијаху јунаци страшни на земљи живијех.

28. И ти ћеш се сакрити међу необрезанима, и лежаћеш код побјенијех мачем.

29. Онда је Едом, цареви његови и сви кнезови његови, који су са силом својом метнути међу побјених мачем; леже међу необрезанима и с онима који сиђоше у јаму.

30. Онда је сви кнезови сјеверни и сви Сидонци, који сиђоше к побјенима са страхом својим, стидећи се силе своје; и леже необрезани с онима који

17. А вама, стадо моје, овако говори Господ Господ: ево ја ћу судити између овце и овце, између овнова и јарава.

18. Мало ли вам је што пасете на доброј паши, него остатак наше своје газите ногама својим? и што пијете бистру воду, него остатак мутите ногама својим?

19. А моје овце пасу што ви ногама својим изгазите, и пију што ви замутите ногама својим.

20. За то овако им вели Господ Господ: ево ме, ја ћу судити између овце дебеле и овце мршаве.

21. Што боцима и раменима отискујете и росима својим бодете све болесне тако да их разгизавете на поље,

22. За то ћу изабити стадо своје да не буде више грабеж, и судићу између овце и овце.

23. И подигнућу им једнога пастира који ће их пасти, службу својега Давида; он ће их пасти и биће им пастир.

24. А ја Господ бићу им Бог, и слушају мој Давид кнез међу њима. Ја Господ рекох.

25. И учинићу с њима зајет мирни, и истрјебићу зле звијери из земље, и они ће живјети у пустињама без страха и спаваће у шумама.

26. И благословићу њих и што је ово горе моје, и пуштаћу дажда на звијезде, даждај ће благословни бити.

27. И дрвета ће пољска рађати свој род, и земља ће рађати свој род; и они ће бити у својој земљи без страха, и познаће да сам ја Господ кад пољим палице јарма њихова, и изобавим их из руку онијех који их заробише.

28. И не ће више бити плаћен народ, и звијери земаљске не ће их јести, него ће живјети без страха и нико их не ће плашити.

29. И подигнућу им биљку за славу, и не ће више угирати од глади у земљи, нити ће подносити срамоте од народа.

30. И познаће да сам ја Господ Бог њихов с њима, и они, дом Израјљев, да су мој народ, гонори Господ Господ.

31. А ви сте стадо моје, овце наше моје, ви људи, а ја сам Бог ваш, говори Господ Господ.

Олет ми дође ријеч Господња говорећи:

2. Сине човјечи, окрени лице своје према гори Сир и пророкуј против ње.

3. И реци: овако вели Господ Господ: ево ме на тебе, горо Сире! и дигнућу руку своју на те, и опустим те са свијем.

4. Градове ћу твоје опустити, и ти ћеш бити пуштош, и познаћеш да сам ја Господ.

5. Што је у тебе вјечно непријатељство, и расипаш синове Израјљеве мачем у невољи њиховој, кад је крај закону њихову,

6. За то, тако ја био жив, говори Господ Господ, крви ћу те зредати и ерв ће те гонити, јер не мрзиш на ерв, ерв ће те гонити.

7. И обратну гору Сир са свијем у пуштош, да нико не ће долазити ни одлазити.

8. И напунућу горе њезине побијенијех њезинјех; на хумовима твојим и у долинама твојим и по свијем поточицама твојим падаће побијени од мача.

9. Вјечну пустињу начинићу од тебе и градови се твоји не ће оправити, и познаћете да сам ја Господ.

10. Што говориш: ова два народа и ове две земље моје ће бити, и наслиједићемо их, ако и јест Господ био одде.

11. За то, тако ја жив био, говори Господ Господ, учинићу по гњеву твојим и по зависти твојој, с којом си поступала из мржње према њима, и бићу познат међу њима кад ти судим.

12. И познаћеш да сам ја Господ чуо све твоје хугле које си говорила на горе Израјљеве рекавши: опустреше, нама су дане да их једемо.

13. И величасте се супрот мени устима својим, и множиште на ме ријечи своје; чуо сам.

14. Овако вели Господ Господ: кад се сва земља стане веселити, тебе ћу опустити.

15. Како си се ти веселила напљесту дома Израјљева што опустје, тако ћу и теби учинити: опустјећеш, горо Сире, и сва земља Едомска; и познаће се да сам ја Господ.

Ти, сине човјечи, пророкуј горама Израјљевим, и реци: горе Израјљеве, чујте ријеч Господњу.

2. Овако вели Господ Господ: што не пријатељ говори за вас: ха ха! вјечне висине постане наше напљество;

3. За то пророкуј и реци: овако вели Господ Господ: што вас пуштоше и пројадру са свијех страна, да постанете напљество осталијех народима, и постане прича и руг народима,

4. За то, горе Израјљеве, чујте ријеч Господа Господа; овако вели Господ горама Израјљевим и хумовима, долинама и долинама, и пустијем развалинама и градовима остављенијем, које посташе грабеж и подсмјех осталијех народима у новоколо,

5. За то овако вели Господ Господ: отиђу ревности своје говорих против осталијех народа и против сине Едомске, што освојине моју земљу радијући се из њи се да биа је олашенији.

6. За то пророкуј за земљу Израјљеву, и реци горама и хумовима, поточицама и долинама: овако вели Господ Господ: ево, ја говорих у ревности својој и у јарости својој; што подносити срамоту од народа,

7. За то овако вели Господ Господ: ја подигох руку своју да ће народи што су око вас носити срамоту своју.

8. А ви, горе Израјљеве, пуштаћете гране своје, и род свој носитеће народу мојему Израјљу, јер ће скоро доћи.

9. Јер ево ме код вас, и гледаћу вас, и бићете рађене и засићеване.

10. И умножићу у вама људе, дом Израјљев сав колики, и градови ће се населити и пуштолине саградити.

11. Умножићу у вама људе и стоку, и напложиће се и наплодити, и населићу вас како објасте прије; и учинићу вам добра више него прије; и познаћете да сам ја Господ.

12. И доведићу к вама људе, народ свој Израјља, и наслиједиће вас, и бићете им напљество, и не ћете их више затирати.

13. Овако вели Господ Господ: што вам говоре да сте земља која пројадире људе и затире своје народе,

14. За то не ћеш више пројадирати људи, и народа својих не ћеш више затирати, говори Господ Господ.

15. И не ћу дати да се више у теби чује срамота од народа, и руга од народа не ћеш више подносити, и не ћеш више затирати својих народа, говори Господ Господ.

16. Олет ми дође ријеч Господња говорећи:

17. Сине човјечи, дом Израјљев изиђи у својој земљи оскрњи је својим путем и својим дјелима; пут њихов бијаше преда мнош као нечистота жене одвојене.

18. За то изаћи гњев свој на њих ради крви коју пролише на земљу и ради гаднијех богова њиховијех, којима је оскрњише.

19. И расијаж их по народима, и засуше се по земљама; по путовима њиховијем и по дјелима њиховијем судих им.

20. И кад дођоше међу народе, гаје год дођоше оскрњише свето име моје, народ и да су из земље његове изашли.

21. Али ми се сажали ради светога имена мојега, које оскрњи ради светога имена мојега, које оскрњише у народима у које дође.

22. За то реци дому Израјљеву: овако вели Господ Господ: не ћу вас ради учинити, доме Израјљев, него ради светога имена својега, које оскрњише у народима у које дођоше;

23. И посветићу име своје велико оскрњено у народима, које ви оскрњиште међу њима; и народи ће познати да сам ја Господ, говори Господ Господ, кад се посветим у вама пред њима.

24. Јер ћу вас узети из народа, и покунућу вас из свијех земаља, и доведићу вас у валу земљу.

25. И покунућу вас водом чистом, и бићете чисти; ја ћу вас очистити од свијех нечистота ваших и од свијех гаднијех богова ваших.

26. И даћу вам ново срце, и нов ћу дух метнути у вас, и извадићу камен срце из тијела вашег, и даћу вам срце месо.

27. И дух свој метнућу у вас, и учинићу да ходите по мојим урадама и законе моје да држите и извршуете.

28. И наставаћете у земљи коју сам

дао оцима вашим, и бићете ми народ и ја ћу вам бити Бог.

29. И опростите вас свијех нечистота ваших, и дозваћу вас свијех нечистота га, и не ћу пустити на вас глад.

30. И умножићу род на Арветима и род на вави, те не ћете више подносити сромоте међу народима са гледи.

31. И опомењућете се заједно путова својих и дјела својих која не бјеху добро, и сами ћете себи бити мрси за безаконја своја и за гадове своје.

32. Не ћу вас ради учинити, говори Господ Господ; знајте; поспрамите се и поспрамите се путова својих, дозе Израјљеве.

33. Овако вели Господ Господ: кад вас очистим од свијех безаконја ваших, и пустолине ће се опет саградити.

34. И пушта ће се земља радити, што је била пушта пред сваким који пролажаће.

35. И рећи ће се: земља ова што бјеше пушта поста као врт Едемски, и градови што бјеху пусти, разваљени и расковани, утврдише се и населине се.

36. И народи који остану око вас познаће да ја Господ сапраћујем разваљено и засађујем опустјело. Ја Господ рекох, и учинићу.

37. Овако вели Господ Господ: још ће ме тражити дом Израјљев да им учиним, да их умножим људима као стадо.

38. Као свето стадо, као стадо у Јерусалиму о празницима њиховим, тако ће пусти градови бити пуни стада људи, и познаће да сам ја Господ.

ГЛАВА 37.

Рука Господња дође нада ме, и Господ ме изведе у духу, и постави ме усред поља, које бијаше пуно кости.

2. И проведе ме покрај њих у онаволо, и гле, бијаше их врло много у пољу, и гле, бијашу врло сухе.

3. И рече ми: сине човјечи, хоће ли оживјети ове кости? А ја рекох: Господе Господе, ти знаш.

4. Тада ми рече: пророкуј за те кости, и кажи им: сухе кости, чујте ријеч Господњу.

5. Овако говори Господ Господ: ови-

јем костима: гле, ја ћу метнути у вас дух, и оживјете.

6. И метнућу на вас жале, и обложућу вас месом, и навући ћу на вас кожу, и метнућу у вас дух, и оживјете.

7. Тада стадох пророковати, како ми се заповједи; а кад пророковах, па-ста глас, и гле потрес, и кости се прибраху свака на својој кости.

8. И погледах, и гле, по њима изидоше жале и месо, и озго се кожа навуче; али духа не бјеше у њима.

9. Тада ми рече: пророкуј духу, про-рокуј, сине човјечи, и речи духу: онако вели Господ Господ: од четири вјера дођи, душе, и дуди на ове побијене да оживе.

10. И пророковах, како ми се заповједи, и уђе у њих дух, и оживјеше, и стадоше на ноге, бјеше војска врло велика.

11. Тада ми рече: сине човјечи, оне су кости сав дом Израјљев; гле, говори: посахнуше кости наше и прође надање наше, пронадохмо.

12. За то пророкуј, и кажи им: овако вели Господ Господ: ево, ја ћу отворити гробове ваше, и изведећу вас из гробова ваших, народе мој, и доведећу вас у земљу Израјљеву.

13. И познаћете да сам ја Господ, кад отворим гробове ваше, и изведећу вас из гробова ваших, народе мој.

14. И метнућу дух свој у вас да оживите, и населућу вас у вашу земљу, и познаћете да ја говорим и чиним, говори Господ.

15. Опет ми дође ријеч Господња говорећи:

16. Ти, сине човјечи, узми једно дрво, и напани на њему: Јуди и сина новима Израјљевим, Друговима његовим. Па онда узми друго дрво, и на њему напани: Јосефу дрво Јефремово и свега дома Израјљева, Другова његових.

17. И састави их једно с другим да буду као једно у твојој руци.

18. И кад ти реку синови твога народа говорити: хоћеш ли нам казати шта ти је то?

19. Реци им: овако вели Господ Господ: ево, ја ћу узети дрво Јосефово, и племена што је у Јефремовој руци, и племена

Израјљевих, Другова његових, и Месеку и Тувалу;

4. И врагићу те навраг, и метнућу ти жвале у челусти, и изведећу теб и сву војску твоју, кове и ковице, све добро одјене, збор велики са штитовима и штитићима, све који мацем машу.

5. С њима Персијанце, Етиопљане и Путеје, све са штитовима и под шлемовима,

6. Гомера и све чете његове, Дом Тогармин са сјевернога краја и све чете његове, многе народе с тобом.

7. Приправи се и спреми се ти и све људство твоје, што се сабрало код тебе, и буди им стражар.

8. Послаје много времена бићеш похоћен, и пошљедних година доћи ћеш у земљу изваљену од мача и сабрану из многих народа, у горе Израјљеве, које бјеху једнако пусте, а они ће изведени из народа сви живјети без страха.

9. И подигнућеш се, и доћи ћеш као бугра, бићеш као облак да покријеш земљу ти и све чете твоје и многи народи с тобом.

10. Овако вели Господ Господ: и гарићу земљу твоју и све чете твоје, и многи народи с тобом.

11. И рећи ћеш: идем на земљу гдје су сеја, и ударићу на мирни народ који живи без страха, који сви живе у мјестима без зидова и немају ни пријенорница ни врата,

12. Да напалиши плаћена и нагрчи биш грабежа, да посегнеш руком својом на пустиње насељене и на народ сабрани из народа, који се бави стоком и имањем, и живи усред земље.

13. Сава и Дедан и трговци Тарси-ски и сви лавићи његови казаће ти: јеси ли дошао да плаћениш плаћен?

14. Јеси ли дошао да плаћениш плаћен? Јеси ли купио људство своје да грабиш грабеж? да однесеш сребро и злато, да узамеш стоку и трг, да напалиши много плаћена?

15. За то пророкуј, сине човјечи, и реци Гогу: овако вели Господ Господ: у оно вријеме, кад ће мој народ Израјљев живјети без страха, не ћеш ли знати?

16. Сине човјечи, окрени лице своје према Гогу у земљи Магогу, кнезу и глави у Месеку и Тувалу, и пророкуј на њ;

17. И реци: овако вели Господ Господ: Опет ми дође ријеч Господња говорећи:

2. Сине човјечи, окрени лице своје према Гогу у земљи Магогу, кнезу и глави у Месеку и Тувалу, и пророкуј на њ;

3. И реци: овако вели Господ Господ:

ГЛАВА 38.

Опет ми дође ријеч Господња говорећи:

2. Сине човјечи, окрени лице своје према Гогу у земљи Магогу, кнезу и глави у Месеку и Тувалу, и пророкуј на њ;

3. И реци: овако вели Господ Господ:

16. И подигнућеш се на мој народ Израјла као облак да покријеш земљу; и посласеће вријеме довести те на земљу своју да ме познаду народи кад се посветим у теби пред Њима, Гоже!

17. Овако вели Господ Господ: није ли ти онај о ком говорих у старо вријеме преко слуга својих, пророка Израјлевих, који пророковаше у оно вријеме годнама да ћу те довести на њих.

18. А кад дође Гог на земљу Израјла, говори Господ Господ, онда ће се подигнути јарост моја у гњеву мом.

19. И у ревности својој, у отњу гњева својега говорићу: доиста, тада ће бити дрхат велики у земљи Израјлевој.

20. И рибе морске и птице небеске и звијери пољске и све што газиће по земљи, и сви људи по земљи задрхтаће од мене, и горе ће се развалити и вратити попадати, и сви ће зидови попадати на земљу.

21. И дозваћу на њ мач по свијем горама својим, говори Господ Господ: мач ће се свакога обратити на брата његова.

22. И судићу му помором и крваљу; и пустићу на њ и на чете његове и на многе народе, који буду с њим, силан дажа, камене од града, огањ и сумпор.

23. И прославићу се и посветићу се и бићу познат пред многим народима, и познаће да сам ја Господ.

ГЛАВА 39.

Т и дакле, сине човјечи, пророкуј против Гога, и реци: овако вели Господ Господ: ево ме на те, Гоже, кнеже и главо Месеку и Гувалу.

2. И вратићу те на гору Израјлеву, и извешћу те из сјевернијех крајена и доведићу те на горе Израјлеве.

3. И избућу ти луг свој из лијеве руке, и просућу ти из десне руке стрјелу.

4. На горама ћеш Израјлевијем пасти ти и све чете твоје и народи који буду с тобом; птицама, свакојаким птицама крилатијем и звијерима пољским даћу те да те изједа.

5. На полу ћеш пасти, јер ја рекох, говори Господ Господ.

6. И пустићу огањ на Магога и на крви кнезова земаљских, обнова, јага-

њаца и јараца и телаци, све угојене сточе Васансе.

19. И јешћете претилне да ћете се иситити, и пићете крви да ћете се испити од жргава мојих што ћу вам наопити на вратима.

20. И насытитићете се за мојим столом коња и коњана, јунака и свакојакх војника, говори Господ Господ.

21. И пустићу славу своју међу народе, и сви ће народи видјети суд мој који ћу учинити и моју руку коју ћу довести на њих.

22. И позваће дом Израјлеве да сам ја Господ Бог њихов, од онога дана и послије.

23. И народи ће познати да се за своје безаконе зароби дом Израјлеве, што мени зграјешисе, те сакрих лице своје од њих, и дадох их у руке непријатељима њиховијем, и сви падоше од мача.

24. По нечистоти њиховој и по пријесту њихову учиних им и сакрих лице своје од њих.

25. Тога ради овако говори Господ: повратићу робље Јавовљено и свијовалу се свему дому Израјлеву и ревноваћу за свето име своје,

26. По што поднесу срамоту своју и све пријеступе своје, којима ми преступише док сјеђах у својој земљи без страха и никога не бјеше да их плаши.

27. Кад их доведем на горама Израјлеву и саберем их из земаља непријатеља њиховијех, и посветим се у њима пред многим народима.

28. И познаће да сам ја Господ Бог њихов кад одведатих их у ролство међу народе опет их саберем у земљу њихову не оставивши их ни једнога онаје.

29. И не ћу више крвати лица својега од њих кад измјерим дух свој на дом Израјлеве, говори Господ Господ.

ГЛАВА 40.

Двадесет пете годне робовања на- шета, у почетку годне, десети дан мјесеца, четрнаесте године од како се узе град, исти дан дође ме рука Господња и одведе ме онамо.

2. Утварам Божјим одведе ме у земљу Израјлеву, и постави ме на гору

врло високу, на којој бијаше с југа као сарафен град.

3. И одведе ме онамо, и гле, човјек, који на очи бјеше као од мједи, с ужем ланенијем у руци и с трском мјерачком, и стајаше на вратима.

4. И проговори ми тај човјек: сине човјечи, гледај очима својим и слушај ушима својим, и узми на ум све што ћу ти показати, јер си доведен овамо да ти покажем; важи дому Израјлеву све што видни.

5. И гле, бјеше вид слоња око дома, а у руци оном човјеку трска мјерачна од шест лаката, а лакаг бјеше с по- дланице дужи од обичнога; и измјери грађевину у ширину, и бјеше једна трска, и у висину, и бјеше једна трска.

6. Па дође на врата која бијаху према истоку, и изиде уз обсамане, и измјери један праг вратима, и бјеше у ширину једна трска, и други праг, и бјеше у ширину једна трска.

7. И кљјети, и свака бјеше једну трску дуга и једну трску широка; а између кљјети бјеше пет лаката; и праг на вратима код тријена на унутрашњим вратима, и бјеше с једне трске.

8. И измјери тријем на вратима унутрашњим, и бјеше једна трска.

9. И измјери тријем на вратима, и бјеше осам лаката; и довратнике им, и бјеху два лакага; а тријем на вратима бјеше изнутра;

10. И кљјети код врата према истоку бјеху три амо и три тамо, једне мјере све три, и једне мјере бјеху до вратница тамо и амо.

11. И измјери ширину вратима, и бјеше десет лаката, и тринаест лаката бјеше у дужину вратима.

12. И пред кљјетима бјеше мјеста један лакаг, и за један лакаг бјеше мјеста с друге стране, и у свакој кљјети бјеше шест лаката од туда и шест лаката од онуда.

13. Послаје измјери врата од крова једне кљјети до крова друге, и бјеше у ширину двадесет и пет лаката, врата према вратима.

14. И значни довратнике од шездесет лаката, и пред довратницима тријем на вратима у наоколо.

15. И од лица врата на која се улази

до лица тријема на унутрашњим вратима бијаше педесет лаката.

16. И бијашу прозори на клијетима и на доворотницама њиховијем сужени унутра око врата, тако и на тријемовима, прозори бијашу ванутра свуда у наоколо, и до доворотницама палме.

17. По том ме уведе у спољашње тријеме, и гле, бијашу клијети и под наоколо свуда у наоколо у тријему, тридесет клијети на поду.

18. А тај под покрај врата према дужини врата бијаше нижи под.

19. По том измјери ширину од лица дових врата до лица унутрашњег тријема споља, и бијеше сто лаката к истоку и северу.

20. И врата која бијеху к северу на тријему спољашњем измјери у дужину и у ширину;

21. И бијашу три клијети тамо и три амо, и доворотници им и тријемови бијашу исте мјере као у првијех врата; педесет лаката бијаше у дужину а у ширину двадесет и пет лаката;

22. И прозори им и тријемови и палме бијашу као на вратима која гледају на исток, и иђаше се к њима уз седам басмака, и тријемови бијашу пред њима.

23. И врата од унутрашњег тријема бијашу према вратима сјевернијем и источнијем, и измјери од врата до врата, и бијеше сто лаката.

24. Послије ме одведе к југу, и гле, бијеху врата према југу; и измјери им доворотнике и тријемове, и бијеше иста мјера.

25. И бијашу прозори на њима и на тријемовима њиховијем у наоколо као они прозори; педесет лаката бијаше у дужину и двадесет и пет лаката у ширину.

26. И иђаше се к њима, уз седам басмака, и тријемови бијашу пред њима, и палме једна од туда а једна од овууда по доворотницама.

27. И врата од унутрашњег тријема бијашу према југу; и измјери од врата до врата к југу, и бијеше сто лаката.

28. Тада ме уведе у унутрашње тријеме јужнијем вратима; и измјери јужна врата, и бијеше иста мјера.

29. И клијети њихове и доворотници и тријемови бијашу исте мјере, и про-

зори на њима и на тријемовима у наоколо; педесет лаката бијаше у дужину а двадесет и пет лаката у ширину.

30. И тријемови бијашу у наоколо, двадесет и пет лаката у дужину и пет лаката у ширину.

31. И тријемови им бијашу према спољашњем тријему, и палме по доворотницама, и уз осам басмака иђаше се к њима.

32. По том ме одведе у унутрашњи тријем к истоку, и измјери врата, и бијеше иста мјера;

33. И клијети им и доворотници и тријемови бијеху исте мјере; и бијеху прозори на њима и на тријемовима њиховијем у наоколо; у дужину бијеше педесет лаката а у ширину двадесет и пет лаката;

34. И тријемови им бијеху према спољашњем тријему, и палме по доворотницама и тамо и амо, и уз осам басмака иђаше се к њима.

35. По том одведе ме на сјеверна врата и измјери их, и бијеху исте мјере.

36. Тако и клијети им и доворотници и тријемови и прозори у наоколо; у дужину педесет лаката а у ширину двадесет и пет лаката.

37. И доворотници им бијашу према спољашњем тријему, и палме по доворотницама и тамо и амо, и уз осам басмака иђаше се к њима.

38. И клијети с вратима бијашу код доворотника тијех врата, ондје се преху жртве паљенице.

39. А у тријему од врата бијашу два стола с једне стране и два стола с друге стране да се на њима кољу жртве паљенице и жртве за тријех и за кривицу;

40. И на страни споља како се улази на сјеверна врата бијашу два стола, и на другој страни у тријему од истих врата бијашу два стола;

41. Четири стола бијеху с једне стране и четири с друге стране уз врата, осам столава, на којима се кољаше.

42. А четири стола за жртву паљеницу бијеху од теснога камена, у дужину подруг лакта, и подруг лакта у ширину а у висину један лакат, и на њима се остављаше оруђе којим се кољу жртве паљенице и друге жртве.

43. И унутра бијашу куке с подла-

рачу до зида који бијаше у дому у наоколо за вид да их држи, а не држаше их вид од дома.

7. Јер се рашириваше грађевина овог наоколо за клијети које бијашу око дома овог свуда у наоколо, и за то грађевина бијаше овог шира, и најниже клијети бијашу овог шире за средње.

8. И видјех уз дом висину у наоколо, а под у клијети бијаше с цијеле трске, шест лаката.

9. Ширина зида уз клијети споља бијеше пет лаката, а бијеше правно мјесто клијетима које бијеху уз дом.

10. И међу клијетима бијеше двадесет лаката ширине око дома.

11. А врата од клијетј бијеху к правном мјесту, једна према сјеверу а једна према југу, а ширина оном празном мјесту пет лаката свуда у наоколо.

12. А грађевина која бијеше пред одијеленом страном к западу имаше седамдесет лаката у ширину, а зид те грађевине бијеше пет лаката широк у наоколо, и деведесет лаката дуг.

13. По том измјери дом, и бијаше у дужину сто лаката; одијелена страна у грађевина и зидови јој, све заједно у дужину сто лаката.

14. И ширина пред домом и одијеленом страном к истоку имаше сто лаката.

15. И измјери дужину грађевине пред одијеленом страном што бијаше иза ње, и клијети њезине од туда и од овууда, према сто лаката; и унутрашњи дом и ходнике од тријема;

16. Прагоне и прозоре сужене, и клијети у наоколо у три реда, према прагу, што бијеше обложено дрветом свуда у наоколо, од земље до прозора, и прозори бијеху обложени;

17. До врх врата и до дома унутрашњег, и споља, и сав зид у наоколо изнутра и споља на мјеру.

18. И бијеху начињени херувими и палме, једна палма међу два херувима, и у свакога херувима бијеху два лица;

19. Лице чоујчије према палми од туда, и лице лавово према палми од овууда; тако бијеше начињено по свему дому у наоколо;

20. Од земље до врх врата бијеху херувими и палме начињене, тако и по зида у цркви.

није свуда у наоколо, а на столове се меташе месо од жртвеника.

44. И споља пред вратима унутрашњим бијеху клијети за пјеваче у унутрашњем тријему; једне бијеху у сјеверна и гледаху према југу а друге бијеху уз источна врата и гледаху према сјеверу.

45. Тада ми рече: ове клијети што гледају на југ јесу за свештенике који служе око дома;

46. А оне клијети што гледају на сјевер јесу за свештенике који служе код олтара; то су синови Садокови, који измешу синова Левитијевих приступиву ка Господу да му служе.

47. По том измјери тријем, и бијеше у дужину сто лаката и у ширину сто лаката, четвртаст; и олтар бијаше пред домом.

48. Послије ме одведе у тријем од дома, и измјери доворотнике тријема, и бијеше пет лаката отуда и пет лаката одовуда; а врата бијеху широка три лакта отуда и три лакта одовуда;

49. Дужина тријему бијеше двадесет лаката а ширина једнаст лаката, и уз басмаке се иђаше к њему, и ступови бијашу уз доворотнике, један отуда и један одовуда.

ГЛАВА 41.

Послије ме одведе у цркву, и измјери доворотнике, и бијеше шест лаката у ширину отуда и шест лаката у ширину одовуда, према ширини шатору.

2. А вратима ширине бијеше десет лаката, а стране вратима бијеху од пет лаката од туда и од пет лаката од овууда; по том измјери јој дужину, и бијеше четрдесет лаката, и ширину, и бијеше двадесет лаката.

3. Па уђе унутра и измјери доворотнике, и бијеху од два лаката; а врата бијеху од шест лаката, а ширина вратима седам лаката.

4. И измјери дужину ондје, и бијеше двадесет лаката, а ширина двадесет и пет лаката у цркви; и рече ми: ово је светиња над светињама.

5. И измјери зид дому, и бијеше шест лаката, и ширину клијети у наоколо у дому бијеше четри лакта.

6. А клијети бијашу по три једна над другом, и бијеше их тридесет, и допи-

21. У црвене довратници бјеху на четири угла; и светнији лице бјеше овако.
22. Олтар бјеше дрвен, три лакта висок, а два лакта дуг, с угловима, и дужина и стране бјеху од дрвета. И рече ми: то је сто, који стоји пред Господом.
23. Двоја врата бјеху у цркви и светнији,
24. А у врата бјеху два крила, која се обрлау, два крила у једних врата и два у других.
25. И на вратима првенијем бјеху начивени херувими и палме, као по зидовима; и грете дрвене бјеху пред тријемом споља.
26. И бјеху уски провори и палме од туца и од овуда по странама тријему и по клијетима у дому и по гредама.

ГЛАВА 42.

И изведе ме у спољашњи тријем према сјеверу, и доведе ме ка клијетима, које бјеху према одијеленој страни и према грађевини на сјеверу.

2. С лица бјеше у дужину сто лаката код сјеверних врата, а у ширину педесет лаката.

3. Према унутрашњем тријему од двадесет лаката и према поду спољашњега тријема бјеху клијети према клијетима у три реда.
4. И пред клијетима бјеху ходици у ширину од десет лаката, унутра, пут и њема од једнога лакта, и врата бјеху према сјеверу.
5. А најгорње клијети бјеху тјешње, јер клијети доње и средње у згради излажаху већа него оне.
6. Јер бјеху на три пода, али немаху ступова као у тријему, и за то се суживаше изнад доњег и средњег од земље.

7. А отрада која бјеше споља према клијетима к тријему спољашњем пред клијетима имаше у дужину педесет лаката.

8. Јер дужина клијетима, које бјеху у тријему спољашњем, бјеху педесет лаката. И гле, пред црквом бјеше сто лаката.

9. А под тјешем клијетима бјеше улаз с истока, којим се улазаше у њих из спољашњег тријема.

4. А слава Господња уђе у дом на врата која гледају на исток.

5. И подиже ме дух и одведе ме у унутрашњи тријем; и гле, дом бјеху пун славе Господње.

6. И чух гдје ми проговори из дома, и човјек стајаше код мене.

7. И рече ми: сине човјечи, ово је мјесто пријестола мојега и мјесто стола ногу мојих, гдје ћу настајати усред синова Израјелијех до вијека; и дом Израјелъев не ће више скривити свега имена мојега ни они ни цареви њихови курварством својим и мртвиним грјесима царава својих ни висинама својим.

8. Меташе праг свој до мога прага, и довратнике своје до мојих довратника и преграду између мене и себе, те свкринше свето име моје гадовима својим које чиняху; за то их сатрх у гњеву свом.

9. Сада нека удакле далеко од мене курварство своје и мртва тјелеса царева својих, и наставају усред њих до вијека.

10. Ти, сине човјечи, покажи дому Израјелъу овај дом, нека се постиде безакоња својег, и нека измјере све.

11. И кад се постиде свега што су чинили, покажи им обиме од дома и ред и изласке и уласке, и све обиме и сву уредбу и све обиме и све законце, и опиши им га да пазе на сав обим његов и на све уреде, и тако чине.

12. А ово је закон за дом: наврх гон ре колико заузима у наоколо да буде светнија над светнијама. Ето, то је закон за дом.

13. А ово је мјера за олтар на лакте, а у лакту је један обимом лакат и по дванаица: подиже му лакат високо и лакат широко, а оплада на њему покрају у наоколо с педи; така је горња страна олтару.

14. А од подножја на земљи до њега појаса два лакта, и у ширину један лакат; а од мањег појаса до њега појаса четири лакта, и у ширину лакат.

15. А сам олтар да буде четири лакта висок, од олтара горе да буду четири рога.

16. А олтар да буде дванаест лаката

дуг и дванаест лаката широк, и четвртост на четири стране.

17. А појас да је четрнаест лаката дуг и четрнаест лаката широк на четири стране, а оплада око њега од постола, и подиже му од лакта у наоколо, и басамаци му да буду окренути на исток.

18. И рече ми: сине човјечи, овако вели Господ Господ, ово су наредбе за олтар кад се начини да се на њему приносе жртве паљенице и да се прополи крвљу.

19. И свештеницима Левитима који су од сјемена Садокова, који приступишају к мени, говори Господ Господ, да ми служе, даћеш јунца за жртву за грјех.

20. И узми крви његове, и помажи му четири рога и четири угла од појаса и оплагу у наоколо, тако ћеш га очистити и учинити очистије за њ.

21. По том узми јунца за грјех, и нека се спали на мјесту одређеном у дому изван светније.

22. А други дан принеси јарца здравна за грјех, и нека очисте њим олтар како су очистили јунцем.

23. А кад очистиш, принеси јунца здравна и овна од стада здравна.

24. И кад их принесеш пред Господом, нека свештеници баце на њих сонду и принесу их на жртву паљеницу Господу.

25. Седам дана приноси јарца за грјех сваки дан; и јунца и овна из стада здравна нека принесу.

26. Седам дана нека чине очистије за олтар, и очисте га и посвете.

27. А кад се наврше ти дани, осмога дана и послуже нека приносе свештеници на олтару жртве ваше паљенице и жртве ваше забаване, и примићу вас, говори Господ Господ.

ГЛАВА 44.

И одведе ме огет к вратима спољашњим од светније, која гледају на исток, а она бјеху затворена.

2. И рече ми Господ: ова врата нека буду затворена и да се не отвореју, и нико да не улази на њих, јер је Господ Бог Израјелъев ушао на њих; за то нека буду затворена.

3. За кнеза су; сам кнез нека сједи

на њима да једе хљеб пред Господом; дому на сваку службу његову и на све кроз тријем од овијех врата нека улази и истијем путем нека излази.

4. И одведе ме к сјевернијем вратима пред дом; и видјех, и гле, дом Господњи беше пун славе Господње, и падох на лице своје.

5. И рече ми Господ: сине човјечи, пази срцем својим и види очима својим и слушај ушима својим што ћу ти казати за све уредбе дома Господњег и за све законе његове; пази срцем својим на све улазе у дом и на све излазе из светиње.

6. И речи одметничком дому Израилеву: овако вели Господ Господ: доста је гадова ваших, доме Израилев, што доводишете туђинце необрезана срца и необрезана тијела да буду у мојој светињи да сврне дом мој, и приносите мој хљеб, претилину и крв, и тако преступаше мој завет осим свијех гадова ваших;

8. И не извршаваште што треба за моју светињу, него постависте људе по својој вољи да извршују што треба у мојој светињи.

9. Овако вели Господ Господ: ни један туђин необрезана срца и необрезана тијела да не долази у моју светињу, ни један од свијех туђинаца који су међу синовима Израилевцијем.

10. А Левити који одступаше од мене кад зађе Израил, који зајаше од мене за гаднијем боговима својим, носиле безаконје своје.

11. И биће слуге у мојој светињи у служби на вратима од дома служећи дому; они ће клати жртве паљенице и друге жртве народу, и стајаће пред њима служећи им.

12. Што им служилиште пред гаднијем боговима њиховијем и беше дому Израилеву спотичање на безаконје, за то подигох руку своју на њих, говори Господ Господ, да ће носити безаконје своје.

13. И не ће приступати к мени да ми врше свештеничку службу, нити којој светињи мојој, ни светињи над светињама не ће приступати, него ће носити срамоту своју и гадове своје, које чинише.

14. Него ћу их поставити за чуваре свој, говори Господ Господ.

28. А наплъдство што ће имати, ја сам њихово наплъдство; и ви им не дајте достојања у Израилу, ја сам њихово достојање.

29. Дар и жртву за гријех и жртву за кривичу они ће јести; и све заједно њихово њихово ће бити.

30. И принео од свакога првога рода међу свијех приноса ваших биће свештеника; и првине од тјџаста својега даваћете свештенику да би почитвао благостен на домовима ваших.

31. Свештеник да не једу мршчица га ни што звјерца раскисне, било птица или што од стове.

ГЛАВА 45.

А кад станете дјелити земљу у наплъдство, принесите принос Господу, свет *дио* од земље, у Аугину двадесет и пет тисућа *лаката*, и у ширину десет тисућа, то нека буде свето по свијем међама својим у наоколо.

2. Од тога нека буде за светињу пет стотина *лаката* у *Аугину* и пет стотина у *ширину*, четвртасто од свуда, и педесет *лаката* у наоколо за погртава.

3. По тој мјери измјери у Аугину двадесет и пет тисућа и у ширину десет тисућа, и ту нека буде светиња и светиња над светињама.

4. То нека буде свет *дио* од земље свештеницима, који служе у светињи, и који приступају да служе Господу, и нека им буде мјесто за куће и свето мјесто за светињу.

5. А двадесет и пет тисућа *лаката* у Аугину и десет тисућа у ширину нека буде Левитима који служе у дому у Аугину с двадесет *лаката*.

6. И граду подајте достојање пет тисућа *лаката* у ширину и двадесет и пет тисућа у Аугину према светом *дијелу*; то нека је за сав дом Израилев.

7. А кнезу нека буде с обе стране светог *дијела* и достојања градскога пред светињем *дијелом* и пред градом; то нека је за сав дом Израилев, са западне стране на запад и с источне стране на исток, а Аугина да буде према сваком од тих *дијелова* од западне међе до источне међе.

8. Та земља да му је достојање у Израилу, да више не отимају кнезови који од народа мојега, него *осталу* земљу да даду дому Израилеву по племенима њиховијем.

9. Овако вели Господ Господ: доста је, кнезови Израилевци; прођаше се на суд и отимања, и творите суд и правду, и скините тешије послове своје с мојега народа, говори Господ Господ.

10. Мјерила да су вам права, и ова права, и ваг *прав*.

11. Ефа и ваг да су једне мјере, да ваг бере десетину хомора, и ефа десетину хомора; мјера да им је према хомору.

12. И *сикал* да је двадесет герга, а мина да вам је двадесет *сикала*, двадесет и пет *сикала*, и петнаест *сикала*.

13. Ово је принос што ће приносити: шестина ефе од хомора пшенице, тако и од јечма дајте шестину ефе од хомора.

14. А за уље је уредба ова: ваг је мјера за уље; десетина вага од једнога хомора, који је хомор од десет вага, јер је десет вага хомор.

15. А од ситне стове једно од двје стотине с добријех пшеница синова Израилевцијех за дар и за жртву паљеницу и за жртву захвалну, да се чини очинише за њих, говори Господ Господ.

16. Сав народ земаљски да даје овај принос кнезу Израилеву.

17. А кнез је Аугин давати жртве паљенице с даром и наљеном на празнике и на мјацине и у суботе, о свијем светковинама дома Израилева; он нека приноси жртву за гријех с даром и жртву паљеницу и захвалну да чини очинише за дом Израилев.

18. Овако вели Господ Господ: првога *дана* првога *мјесеца* узми Јунца здрава, и очисти светињу њим.

19. И нека свештеник узме грви од жртве за гријех, и помаже њом до vratнике на дому и четири угла од појаса на олтару и довратнике од врата на унутрашњем тријему.

20. Тако учини и седмого *дана* истога *мјесеца* за свакога који згрјиши из нечаша и за простого; тако ће очисти дом.

21. Првога *мјесеца* четрнаестого *дана* да вам је пасха, празник седам *дана*, хљебови пријесни да се једу.

22. И тај дан нека принесе кнез за се и за сав народ земаљски јунца на жртву за гријех.

23. А за седам дана празника нека принеси на жртву паљеницу Господу по седам јунаца и седам овнова здравих на дан, за онијех седам дана, и на жртву за гријех јарца на дан.

24. И за дар по ефу на јунца и ефу на овна нека принеси, и ин уља на сваку ефу.

25. Седмого мјесеца петнаестога дана на празник нека принеси исто тако за седам дана и жртву за гријех и жртву паљеницу и дар и уље.

ГЛАВА 46.

Овако вели Господ: врата унутрашњег тријема, која гледају на исток, нека су затворена у шест дана тежакних, а у суботу нека се отворају, и на дан младине нека се отворају.

2. И кнез нека дође кроз тријем од врата спољашњих, и нека стане код доврнутих, а свештеници нека принесу велику жртву паљеницу и жртву захваљују, и он поклонив се на прагу нека отиде, а врата да се не затворају до вечера.

3. И народ земаљски нека се покљона Господу на истијем вратима у суботе и на младине.

4. А жртва паљеница, што ће приносити кнез Господу суботом, биће шест јагањаца здравих и ован здрав;

5. А дар ефа на овна, а на јагањце дар колико му рука може, и ин уља на ефу;

6. А о младини да буде јунац здрав, и шест јагањаца и ован, све здраво;

7. И дар да принесе ефу на јунца и ефу на овна, а на јагањце колико му може рука, и уља ин на ефу.

8. А кнез кад иде, нека иде кроз тријем од врата, и истијем путем нека одлази.

9. А кад народ земаљски доходи пред Господа о празницима, ко уђе на сјеверна врата да се поклони, нека излази на јужна врата; а ко уђе на јужна врата, нека излази на сјеверна врата; нека се не враћа на врата на која уђе, него нека излази на она која су на супрот.

10. А кнез с њима нека улази кад они улазе, и нека излази кад они излазе.

11. И о празницима и светковинама дар нека је ефа на јунца, и ефа на овна, а на јагањце колико му рука да, а уља ин на ефу.

12. А кад кнез принеси драговољну жртву, паљеницу или захваљују, од своје воље Господу, тада нека му се отвора врата која гледају на исток, и нека принесе жртву своју паљеницу и захваљују, како чини суботом: по том нека изиде, и врата нека се затворе кад изиде.

13. И принеси сваки дан Господу на жртву паљеницу јагње од године здраве; свако јутро принеси га.

14. И дојад на њ дар свако јутро шестину ефе и уља трећину ина, да се покрили бијело брашно; то је важдашњи дар Господу предобом вјечном.

15. И тако нека принесе јагње и дар и уље свако јутро, жртву паљеницу свагдашњу.

16. Овако вели Господ Господ: ако кнез да дар коме сину свом од својег нашествља, нека буде синовима његовијем, њихово је достојање.

17. Ако ли да дар од својег нашествља коме служи својему, нека му буде до године опросне, а овда нека се врати кнезу, јер је његово нашествство, синовима његовијем нека буде.

18. И кнез да не узима народу ништа од нашествства, трајајући их с њихова нашествства; од својег достојања нека даје синовима својим нашествство да се не разгони мој народ, нико са својег нашествства.

19. По том ме одведе кроз улаз који је покрај врата у свете камјети свештеничке које гледају на сјевер, и гле, онда је бијаше неко мјесто у дну према заладу.

20. И рече ми: ово је мјесто гдје ће свештеници варити принос за жрвину и за гријех, гдје ће пећи дар да не изнесе у спољашњи тријем и народ посвећују.

21. Тада ме изведе у спољашњи тријем, и проведе ме у четири угла од тријема, и гле, у сваком углу од тријема бијаше тријем.

22. У четири угла од тријема бијашу тријемови с димњацима, у јужину од

четрдесет лаката а у ширину од тридесет лаката, сва четири на углавинама бијашу једне мјере.

23. У њима четирма бијаше зид у наобико, а под табачке дојад бијашу огњашта свуда у нвољом.

24. И рече ми: ово су кухиње, гдје ће жртве народне кухати који служе дому.

ГЛАВА 47.

По том одведе ме опет у вратима од дома, и гле, вода излажаше испод прага од дома к истоку, јер лице дому бијаше према истоку; и вода тецијаше доље с десне стране дома, с јужне стране олтара.

2. По том ме изведе вратима сјевернијем, и проведе ме около спољашњим путем к спољашњим вратима, путем који гледа на исток, и гле, вода тецијаше с десне стране.

3. И кад човјек изиде на исток с мјером у руци, измјери тисућу лаката, и преведе ме преко воде, а вода бијаше до глезњава.

4. По том опет измјери тисућу лаката, и преведе ме преко воде, а вода бијаше до мољна; опет измјери тисућу лаката, и преведе ме, а вода бјеше до појаса.

5. И опет измјери тисућу лаката, и поста ријека, које не могах приђећи, јер вода устаде да требаше плавати, поста ријека која се не може претазити.

6. Тада ми рече: видје ли, сине човјечи? И одведе ме и попраги ме на бријег ријеци.

7. А кад се вратих, гле, по бријегу ријеци врло много дрва отуда и одовд.

8. И рече ми: ова вода тече у Галилеју прву, и спушта се у поље, и утјече у море, и кад дође у море, његова ће вода постати здрава.

9. И све животиње што се мичу куда год дођу ове ријеке, биће живине и биће велико мноштво риба, јер кад дође ова вода онамо, друга ће постати здрава, и све ће бити живо гдје ова ријека дође.

10. И рибари ће стајати крај њега од Египта до Ел-еглаина и развапих њати мреже; и биће риба снавојаких врло много као у великом мору.

11. А बारे његове и глибови не ће бити здрави, него ће остати слани.

12. А крај ријеке по бријегу отуда и одовд рашће дрвета снавојака родна, којима лишће не ће опадаги нити ће рода на њима нестјајати; свакога ће мјесеца рађати нов род, јер јој вода тече из светиње; за то ће род њихов бити за јело и лишће њихово за мјеск.

13. Овако вели Господ Господ: ово су међе у којима ћете наслиједити земљу по дванаест племена Израљевих: Јосифу два дијела.

14. Наслиједићете је како један тако други, за коју подигох руку своју да ћу дати опима ваши; и припашиће вам та земља у нашествство.

15. Ово је давље међа земљи: на сјеверној страни од великога мора на Египтон како се иде у Седад.

16. Емат, Вирота, Сиврајим, који је између међе Дамаштанске и међе Ематске, Асаратихон, који је на међи Авранској.

17. Тако ће бити међе од мора Асаранна, међа Дамаштанска и сјеверна страна на сјевер, и међа Ематска; то је сјеверна страна.

18. А источну страну измјерите од Аврана и од Дамаска и од Галада и од земље Израљеве на Јордану, од те међе до мора источнога. И то је источна страна.

19. А јужна страна према југу од Гамара до воде Мериве у Кадису, а јужна страна према југу.

20. А западна ће страна бити велико море, од те међе до према уласку у Емат; то је западна страна.

21. И раздијелите ту земљу међу се по племенима Израљевијем.

22. А раздијелите је у нашествство међу се и међу иностранце који се баве међу вама, који би изродили синове међу вама, и они нека су вам као дојад моралац међу синовима Израљевијем, с вама нека добију нашествство међу племенима Израљевијем.

23. И у ком се племену иностранца бави, у оноком му подијте нашествство, говори Господ Господ.

ГЛАВА 48.

А ово су имена племена. Од краја према сјеверу, уз пут Еглонски како се иде у Еяат и Асаранан, на међу Дамаштанску на сјевер покрај Еяиата, од источне стране до западне, Давново, једно.

2. А уз међу Давнову, од источне стране до западне, Аспрово, једно.

3. А уз међу Аспрову, од источне стране до западне, Нефталимово, једно.

4. А уз међу Нефталимову, од источне стране до западне, Манасијино, једно.

5. А уз међу Манасијину, од источне стране до западне, Јефремово, једно.

6. А уз међу Јефремову, од источне стране до западне, Гувимово, једно.

7. А уз међу Гувимову, од источне стране до западне, Јудино, једно.

8. А уз међу Јудину, од источне стране до западне, нека буде принос што ћете принијети, двадесет и пет тисућа *лаката* у ширину, а у Аужину као који Други Ано, од источне стране до западне, и светиња да буде усред њега.

9. Принос који ћете принијети Господу, нека буде од двадесет и пет тисућа *лаката* у Аужину и од десет тисућа у ширину.

10. И тај ће свети принос бити свепшеницама, са сјевера двадесет и пет тисућа *лаката* у Аужину, а са западне десет тисућа у ширину, и с истога десет тисућа у Аужину; и светиња Господња да буде усред њега.

11. То ће бити свепшеницама посвећенијем између синова Садоковијех који Арчаше што сам наредио да се држи и не зајоше као Други Левити, кад зајоше синови Израљевни.

12. Њихов ће бити свети принос од земље, светиња над светињама, уз међе Левитске.

13. А Левити да имају уз међе свепшеничне двадесет и пет тисућа *лаката* у Аужину, и десет тисућа у ширину; сва Аужина да буде двадесет и пет тисућа, а ширина десет тисућа.

14. А од тога ништа да не продају ни промјењују, ни да преносе правна земљских, јер је светиња Господу.

15. А пет тисућа *лаката* што остаје у ширину према двадесет и пет тису-

ћа биће место посвећено, за град, за насеље, и за подграђа, и град да буде усред њега.

16. А ово да му је мјера: са сјеверне стране четири тисуће и пет стотина *лаката*, и с јужне стране четири тисуће и пет стотина, и с источне стране четири тисуће и пет стотина, и са западне стране четири тисуће и пет стотина.

17. И подграђе ће бити двије ста и педесет *лаката* са сјевера, и двије ста и педесет с југа, и двије ста и педесет с истога, и двије ста и педесет са запада.

18. А што остане у Аужину према светом приносу, десет тисућа *лаката* на истоку и десет тисућа на западу, према светом приносу, од тога доходак нека буде храна слугама градским.

19. А слуге које ће служити граду биће из свијех племена Израљевнијех.

20. Сав овај принос, двадесет и пет тисућа *лаката* уз двадесет и пет тисућа, четвртост, принијеше у принос свети да достојање граду.

21. А што остане с обје стране светом приносу и достојању градском, према двадесет и пет тисућа *лаката* приноса до међе источне, и са запада према двадесет и пет тисућа *лаката* Ауж западне међе према дијеловима, то да је кнежево; тако ће свети принос и светиња дома бити у среди.

22. А од достојања Левитскога и од достојања градскога, усред онога што је кнежево, између међе Јудине и међе Венијаминове, да је кнежево.

23. А остала племена биће: од источне стране до западне стране Венијаминово, једно;

24. А уз међу Венијаминову, од источне стране до западне, Симеуново, једно;

25. А уз међу Симеунову, од источне стране до западне, Исхарово, једно;

26. А уз међу Исхарову, од источне стране до западне, Забулоново, једно;

27. А уз међу Забулонову, од источне стране до западне, Гадоново, једно;

28. А уз међу Гадонову с јужне стране, на југ, међа је од Тамара до воде Мерине у Кадису, Ауж потога до великога мора.

29. То је земља коју ћете задријебом

раздјелити племена Израљевнијем у насељство, и то су им дијелови, говори Господ Господ.

30. А ово су крајви граду: са сјеверне стране четири тисуће и пет стотина *лаката* да буде мјера; једна врата Исхарова, једна врата Забулонова;

31. А врата градска да се назову имена племена Израљевнијех, троја врата са сјевера: једна врата Рувиимова, једна врата Јудина, једна врата Давијева;

32. И с источне стране четири тисуће и пет стотина *лаката*, и троја врата;

та: једна врата Јосефова, једна врата Венијаминова, једна врата Давова;

33. И с јужне стране четири тисуће и пет стотина *лаката* да буде мјера, и троја врата: једна врата Симеунова, једна врата Исхарова, једна врата Забулонова;

34. Са западне стране четири тисуће и пет стотина *лаката*, и троја врата: једна врата Гадова, једна врата Асарова, једна врата Нефталимова.

35. У наоколо ће бити осамнаест тисућа *лаката*, а име ће граду од тога дана бити: Господ је ту.

КЊИГА ПРОРОКА ДАНИЛА.

ГЛАВА 1.

Године треће царовања Јоакима цара Јудина дође Навулоносор цар Вавиловски на Јерусалим, и окопи га.

2. И Господ му даде у руку Јоакима цара Јудина и Ано судова дома Божија, и однесе их у земљу Сенар у дом бога својага, и метну судове у разину бота својага.

3. И рече цар Ассенузу старјешини својих дворава да доведе између синова Израљевнијех, и од царскога сјемења и од кнезова

4. Младџа на којима нема мане, и који су лијепа лица и научени свакој мудрости и вјешти знању и разумни и који могу стајати у царском двору, на да их учи књигу и језике Халдејски.

5. И одреди им цар оброк на дан од јела царскога и од вина које он пије да стоје пред царем.

6. А међу њима бреху од синова Јудинијех Данило, Аналија, Мисаило и Азарјао.

7. А старјешина над дворанима пређе им имена, и Данилу нађе име Вавилсар, а Аналију Седрах, а Мисаила Мисах, а Азарјају Авдешато.

8. Али Данило науми да се не свари оброком јела царева и вином које он пије, и замоли се старјешини над дворанима да се не свари.

9. И говори Бог Данилу те нађе милост и љубав у старјешине над дворанима.

10. И рече старјешина над дворанима Данилу: бојим се господара својега цара, који нам је одредио јело и пиће; јер кад пар види лица ваша дошпига него у осталих младџа, ваших вршеника, за што да ми учините да будем главом крив цару?

11. А Данило рече Амелсару, којег старјешина над дворанима постави над Данилом, Аналијом, Мисаилом и Азарјаом:

12. Огледај слуге своје за десет дана, нека нам се даје вариво да једемо и вода да пијемо.

13. Па онда нека нам се виде лица пред тобом и лица младџина који једе царско јело, па како видни, онаво чини са слугама својим.

14. И послуша их у том, и огледа их за десет дана.

15. И послаје десет дана липа им добоје љешпа и меснатја него у свијех младџа који јеђаху царско јело.

16. И Амелсар узимаше јело њихово и вино које њима требаше пити, и даваше им варива.

17. И даде Бог свој четворици младџа знање и разум у свакој књизи и мудрости; а Данилу даде да разумије сваку утвару и сис.

18. И кад прође вријеме по ком пар бреше рекао да их изведу, изведе их старјешина над дворанима пред Навулоносором.

19. И говори цар с њима, и не нађе се међу свјера њима ни један као Да-